

Za delavca in človeka — ne le na njegov račun

Samo še nekaj dni nas loči od konca leta 1987. V novoletnem zanosu in v predpraznični omami bomo utopili vse velike in male skrbi, vse skupne in vsake svoje osebne probleme. Pred tem smo poskušali vsak na svojem delovnem področju v iztekaajočih se tednih in dneh letošnjega leta postoriti čim več, da bi dodali vsaj še kanček k količinskimi rezultatom osebne in skupne delovne uspešnosti. In kako uspešni smo bili?

Jugoslavija kot celota, naše gospodarstvo, naši mednarodni odnosi in učinkovitost sistema socialističnega samoupravljanja so v globoki krizi. Delavskemu razredu od črke ustave naprej nepregledna množica zakonov, družbenih dogovorov, samoupravnih sporazumov in samoupravnih splošnih aktov nepreklicno daje v roke vso oblast. Toda naš delavski razred izgublja oblast v boju s samim seboj. Čez glavo se mu je povzpel tisti del, ki ima v vseh družbenih ureditvah isto ime — birokracija. Nesreča našega sistema je, da birokracija ni samo aparat občine, republike in države, ampak da se je naselila it. se kar naprej rojeva v vseh porah sistema: v tozdbih, v delovnih organizacijah, v samoupravnih interesnih skupnostih, povsod v imenu samoupravljanja. In tako nad glavami delavcev bijeta bitka in si režeta vse debelejši kos kruha dve birokraciji: državna in samoupravna. Ali lahko v takem položaju

delavcu zamerimo, da se odloča za obliko boja za svoj ekonomski položaj, ki bi naj bila tuja ideji samoupravljanja — za štrajk? S to obliko boja si je delavski razred izbral svoje prve pravice in to obliko delavci po vsem svetu uporabljajo proti svojim izkoriščevalcem, ko začutijo, da so ogroženi in ne najdejo drugih poti k izboljšanju svojega položaja. Seveda je mogoče o drugih poteh v samoupravni Jugoslaviji napisati več strani dolgo razpravo, toda dejstvo je, da vse vodijo preko obstoječih institucij, ki so v rokah takšne ali drugačne birokracije.

V občini Velenje se vprašanja delavske eksistence po sprejemu protinflacijskih ukrepov še niso odprla. Delavci v energetiki so z ukrepi (zaenkrat) dobili tisto, kar so sami in kar smo vsi skupaj nekaj let zahtevali — ceno, ki pokriva proizvodne stroške premoga in električne energije. Delavce v predelovalni industriji skok cen energije in surovin seveda krepko prizadene in samo pretežni izvozniki, kakršno je naše Gorenje, lahko ta stroškovni udarec ublažijo z višjimi dinarskimi učinki konvertibilnega izvoza. Kako se bo računica izšla, v kolikšni meri bo možno ogroziti dohodek nadoknaditi z notranjimi rezervami, kako bodo poslovala podjetja, ki manj izvažajo — na vse to bomo dobili zanesljivejša odgovore šele prihodnje leto. Nekaj je gotovo na dlani: razvojna strategija

Gorenja je bila s sanacijo leta 1983 pravilno zastavljena. Vodstvu, ki je to strategijo zastavilo in jo uspešno uresničuje in vsem delavcem, ki z iztrošeno opremo proizvajajo izdelke evropske kvalitete, gre za dosežene rezultate vse priznanje. Priznanje za dobro delo gre tudi vodstvom in delavcem vseh drugih delovnih organizacij od gradbeništva do konfekcionarstva od trgovine do drobnega gospodarstva, ki jih zaostrene gospodarske razmere in protinflacijski ukrepi niso spravili pod vodo.

V Rudniku lignita in v Termoelektrani Soštanj se sicer s količinskimi proizvodnimi rezultati v letu 1987 ne morejo pohvaliti na enak način, kakor v preteklih letih. Toda rezultati, ki so jih dosegli v kvaliteti svojih razvojnih načrtov, so za nas občane še veliko pomembnejši kot številke ki govorijo samo o tonah in kilovatnih urah. Gre za to, da so vsebinsko, rokovo in z nosilci opredeljena praktično vsa vprašanja sanacije vplivov pridobivanja premoga in proizvodnje električne energije na okolje.

Po ekološkem sanacijskem programu elektrarne že teče sprotno polurno merjenje koncentracij žveplovega dioksida v Zavodnjah, v prihodnjem letu pa bo usposobljen merilni sistem z osmimi postajami. V noči od 17. na 18. december je termoelektrarna prvič uveljavila dogovor,

da se v obdobju do namestitve čistilnih naprav prekoračene koncentracije žveplovega dioksida sanirajo z zmanjševanjem proizvodnje. Čiščenje dimnih plinov z aditivno metodo bo delovalo od leta 1989, čistilne naprave z učinkovitejšimi postopki pa od leta 1993. V preiskusni fazi je nov način odpepeljevanja, s katerim bo mogoče del pepela vrniti v izkoriščene jamske prostore. Elektrarna ne dovaža in ne bo več dovažala premoga iz drugih republik. Jasno je tudi zastavljeno, da kakršna koli obnova elektrarne ne bo namenjena povečevanju količine pokurjenega premoga, ampak zamenjavi dotrajalnih naprav s sodobnejšimi, ki bodo imele boljši izkoristek in bodo manj obremenjevale okolje.

Na rudniku je pripravljen predlog takega načina odpiranja in izkopavanja premoga v jami Soštanj, da bo mogoče ohraniti celotno mestno jedro, vključno z obema šolskima stavbama. Ko bo predlog tudi finančno ovrednoten in bo izdelana celotna krajinska zasnova eksploatacijskega področja, bomo tako v občini, kakor tudi v pristojni interesni skupnosti elektrogospodarstva in premogovništva o njem odločili. Planirana letna proizvodnja premoga v rednem delovnem času je 4,7 milijona ton in samo v izrednih razmerah pride v poštev možnost, da se z nadurnim delom proizvodnja začasno povečuje.

O vprašanih razvoja rudnika in elektrarne ter ekološke sanacije ogroženega okolja se sprti dogovarjamo in posvetujemo s pristojnimi republiški organi. Jasen odgovor na zahteve proleznega ekološkega shoda, ki je bil 7. novembra v Titovem Velenju, je dobila delegacija, imenovana na tem shodu, ki sta jo 18. decembra sprejela predsednik Skupščine in predsednik Izvršnega sveta Skupščine SRS, ob prisotnosti predsednikov pristojnih komitejev za energetiko in za varstvo okolja. Odlagališča jedrskih odpadkov na našem območju in v koroški regiji ne bo, vsi ekološki programi in znižane planske vrednosti proizvodnje premoga in električne energije bodo vključene v spremenjene plane slovenske energetike in v energetsko bilanco prihodnjega in bodočih let. S potrebno dinamiko se bodo zagotavljala sredstva za postopno ekološko sanacijo v skladu s programi. Jasno pa je, da bo manjša proizvodnja pomenila v občini Velenje tudi manj dohodka. Z naše strani smo sprejeli obvezo, da bomo javnost kolikor je mogoče natančno in sprti obveščali o reševanju ekološke problematike.

Seveda je poleg gospodarjenja in reševanja nakopičenih ekoloških problemov v naši občini še marsikaj, za kar so občani življenjsko zainteresirani. Predvsem so to vprašanja stanovanjskega in komunalnega standarda, ki je sicer v naši občini še

vedno na izjemno visokem nivoju, se je pa žal v preteklih letih zaradi splošnih gospodarskih razmer in zaradi neustrezne komunalne in stanovanjske politike, močno poslabšal. O tem je bilo veliko povedanega na nedavnih programsko volilnih sejah krajevnih konferenc socialistične zveze, bojim se pa, da v celoti še vedno nismo uspeli spremiti zavesti, da za vzdrževanje komunalnega in stanovanjskega fonda niso odgovorne neke imaginarne strukture izven nas. Za vzdrževanje moramo skrbeti sami, za kar se moramo učinkovito organizirati in seveda zagotoviti potrebna sredstva.

Učinkovitejša organizacija dela, boj za izvirna načela samoupravljanja in zavest, da razvoj naše občine ni več v ekstenzivnosti, temveč v skrbnejši in učinkovitejši uporabi vseh razvojnih virov, od človeških do materialnih — vse to mora dokončno prodrati v vse pore našega dela in življenja. Ne zaradi ukrepov zveze vlade, temveč zaradi nas samih. Tako kot je bilo Velenje pojem socialistične izgradnje, naj Titovo Velenje postane pojem socialistične prenove — prenove za delavca in človeka in ne le na njegov račun. Naj nas ta cilj vodi skozi leto 1988!

PRESEDNIK SKUPŠČINE
OBČINE VELENJE
Drago Šulek

Udarniška sobota rudarjev

Udarniško delo je med velenjskimi knapi doma. To potrjuje sobotna udarniška akcija, ki se je je udeležilo 2.100 delavcev, s čez pa je prišel le eden. Resnično odrezali so se rudarji nočne izmene, saj jih je kar 760 podaljšalo delo, skupaj z ostalimi 1.340 delavci pa so nakopali 6.080 ton premoga. S čistim izkopičkom bodo rudarji prihodnje leto poravnali del obveznosti do izgradnje 7. osnovne šole.

L. O.

Super model

formula EL

Elkroj

SO Velenje
Naši delovni ljudje in občani so tudi v tem letu uresničili pomembne naloge pri uresničevanju programa nadaljnjega razvoja občine Velenje in naše samoupravne skupnosti.

Skupščina občine Velenje
Izvršni svet skupščine občine Velenje
Občinska konferenca SZDL Velenje
Občinski komitej ZKS Velenje
Občinski svet ZSS Velenje
Občinski odbor ZZB NOV Velenje
Občinska konferenca ZRVS Velenje
Občinski štab TO občine Velenje
Občinska konferenca ZSMS Velenje

ŽELIMO V LETU 1988 VSEM NAŠIM DELOVNIH LJUDEM IN OBČANOM NOVIH DELOVNIH USPEHOV IN OSEBNE SREČE!

Slovesno praznovali dan JLA

Z osrednjo proslavo, ki je bila včeraj v prostorih Doma družbenopolitičnih organizacij krajevnih skupnosti Franca Leskoška-Luke v Pesju, smo v velenjski občini slovesno praznovali dan JLA, 22. december.

Slovesnosti se je udeležilo veliko krajanov, predstavnikov oboroženih sil in družbenopolitičnega življenja občine Velenje. Slavnostni govornik je bil predsednik predsedstva Zveze rezervnih vojaških starešin Velenje Pankrac Semečnik, ki je v svojem govoru orisal pomen in zgodovinsko pot slavne I. proletarske brigade, spregovoril pa tudi o sedanjem težkem družbenem in gospodarskem trenutku. Med drugim je dejal: »Potrebujemo fante na naših mejah, na morju in v zraku, potrebujemo usposobljeno in dobro opremljeno rezervno sestavo naše armade, potrebujemo to moč, v katero moramo verjeti, da je s samim svojim obstojem sposobna preprečiti še hujša družbena trenja.«

Na proslavi so za izredne uspehe pri izvrševanju nalog ter urjenju in vzgoji izrekli pohvalo 30. lahko topovski bateriji protiletalske obrambe TO ter rezervnima kapetanoma Nandanu Gusiču in Pavlu Grošlju. Znak Zveze rezervnih vojaških starešin Slovenije je prejel Andrej Lenko, plaketu pa so prejeli: Albin Amon, Aleksander Gergar, Avgust Podgoršek, Mirko Verhovnik in Milan Žuraj. Znak zvez rezervnih vojaških starešin Jugoslavije je prejel Maks Praprotnik, plaketu pa Edvard Fras. Za ustvarjalno in prizadevno delo ter dosežene uspehe pri razvoju SLO pa je posebno priznanje Republiškega sekretariata za LO prejela OK ZSMS Velenje. Proslavo ob dnevu JLA so s svojim programom popestrili tamburaši iz Pesja in učenci tamkajšnje osnovne šole.

B. Mugerle

Odlagališča jedrskih odpadkov ne bo

V petek sta 12-članska delegacija, imenovana na manifestativnem shodu 8. novembra 1987 v Titovem Velenju, sprejela predsednik republiške skupščine Miran Potrč in predsednik Izvršnega sveta Dušan Šinigoj ter njuni sodelavci: podpredsednik Izvršnega sveta tovariš Frlec, predsednik Komiteja za energetiko Gvido Kacl, in predsednik Komiteja za varstvo okolja tov. Vuğa. — Razgovor je potekal demokratsko, odgovori na zastavljena vprašanja v odprtih pisnih so bili jasni in nedvoumni. Še zlasti je bilo poudarjeno, da živimo v prostoru, ki ne prenese nobenega onesnaževanja več in da je potrebno takoj pristopiti k sanaciji razmer. Poziv, da moramo v občini intenzivneje in konkretnije pristopiti k razvojnim snovanjem po letu 2001, kaže na poznavanje problemov, razvojnih zagat in življenjskih stisk naših delovnih ljudi in občanov.

Stlepi za sanacijo ekoloških razmer so obvezujoči za vse subjekte (OZD, KS, občino in republiške organe). Naša odgovornost je, da se vsak po svojih močeh angažiramo za uresničitev sklepov sprejetih na junijski skupščini občine. — V uvodu razgovora so člani delegacije kratko, vsak iz svojega področja in okolja dodatno informirali oba predsednika o stanju v občini Velenje, Gornji Savinjski dolini in na Koroškem. Zeleni smo predvsem odgovore na naslednja tri vprašanja: — Kako je z odlagališčem jedrskih odpadkov na našem področju? — Kako so sklepi skupščine občine o proizvodnji premoga in električne energije usklajeni z republiški dokumenti? Energetika bilanca SR Slovenije upošteva zahtevo po manjšem izkupu premoga (4,7 milj. ton letno). Proizvodnja

električne energije bo prilagojena do namestitve čistilnih naprav v TEŠ, z znižanjem konic proizvodnje, glede na klimatološke in imisijske pogoje. V sklopu tega vprašanja je bilo poudarjeno, da ne bo več dovoza drugih premogov v TEŠ in da se zmanjša prodaja našega lignita za široko potrošnjo ter da je odpiranje jame Soštanj predstavljeno do leta 2001. — Kdaj bodo zgrajene čistilne naprave na TEŠ? Leta 1993 bi po planih morali biti dimni plini v kar največjem odstotku očiščeni žveplovega dioksida. Sicer je potrebno takoj začeti z uporabo aditivne metode na blokih I—III. — Po pregledu vprašanj in zahtev smo ugotovili, da so kljub zaostrenim družbenim razmeram bili storjeni pomembni kvalitativni koraki pri sanaciji ekološke problematike (začetek delovanja avtomatične merilne postaje, strokovna priprava za novo odlaganje pepela, začetek

izdelave krajinske zasnove, upoštevanje javnosti postopka obravnave, odločitve, da ne bodo izgrajeni novi bloki na tej tehnologiji, izdelava plana zaščite naselij pred hrupom, prahom ter drugih vplivov proizvodnje premoga in električne energije). Odgovornost za skladen razvoj slovenske družbe terja tudi ob mnogih ekoloških problemih nesebičen pristop k razreševanju in nedvolično obnašanje. »Vsaka palica ima dva konca,« je poudaril predsednik Republiškega izvršnega sveta, kar pomeni v prvi fazi tudi, da omejevanje proizvodnje prinaša manjši dohodek in da je sanacija okolja nujna, toda zato bo potrebno angažirati dobršen del narodnega dohodka. — Predpogoj za realizacijo dogovorov je verjeti in zaupati sklopom, strokovnim ugotovitvam in ljudem, ki opravljajo najodgovornejše naloge v družbenopolitičnih skupnostih in ozidih.

Občinski komite ZKS Velenje

Poročilo mora biti kritično

Na zadnji seji občinskega komiteja Zveze komunistov Slovenije Velenje v tem letu, so obravnavali in dopolnili delovno gradivo o uresničevanju politike zveze komunistov v občini Velenje in delu občinskega komiteja za zadnji dve leti. Komunisti so ugotovljali, da je delovno gradivo zastavljeno pre malo kritično, saj so mnoga vprašanja, glede na zaostren družbeni in gospodarski položaj, opredeljena preoptimistično. To med drugim velja za razreševanje problematike Rudarsko elektroenergetskega kombinata Franca Leskoška Luke, kjer so v zadnjem času sicer narejeni pomembni koraki, vendar pa je položaj kljub vsemu še vedno kritičen. Podobno velja za razreševanje ekološke problemati-

ke s katero je povezano omejevanje proizvodnje elektroenergetskega kombinata Franca Leskoška Luke, kjer so v zadnjem času sicer narejeni pomembni koraki, vendar pa je položaj kljub vsemu še vedno kritičen. Podobno velja za razreševanje ekološke problemati-

seji te občinske organizacije, ki bo februarja prihodnje leto.

Govorili so še o poteku programske volilnih sej osnovnih organizacij Zveze komunistov. V nekaterih okoljih prihaja do reorganizacij tudi teh družbeno političnih organizacij, ki so v glavnem povezane z reorganizacijami delovnih organizacij, tako da bo kot kaže, v prihodnje delovalo v občini 144 osnovnih organizacij Zveze komunistov.

Večino programske volilnih sej osnovnih organizacij bo opravljenih v tem letu, s težavami pa se srečujejo v osemih osnovnih organizacijah, kjer še niso predlagali novega vodstva.

(mz)

ERA TOK Kmetijstvo, DE Turn

Posadili 18 tisoč novejših vrst jablan

Letošnja jesen za kmetijce ni bila nič kaj ugodna, saj jih je dež nenehno oviral pri pospravljanju pridelkov, prav tako pa pri pripravi zemlje za prihodnjo setev. Tudi v Erini delovni enoti na Turnu so imeli zaradi slabega vremena polne roke dela, če so hoteli opraviti vse kar so načrtovali. Pri obiranju jabolk so imeli na srečo lepo vreme in so jih pravočasno pospravili, enako je bilo tudi s silažno koro-

z. Bolj slabo je kazalo pri obnovi, oziroma zamenjavi iztrošenih sadik z novimi na velenjskem griču. Kljub omenjenim težavam

so uspeli tudi to delo opraviti in so na sedmih hektarjih posadili 18.000 sadik, kar je precej več od prejšnjega števila dreves. Nove vrste idared, jonagold, gloster, novi zlati delišes, melrosse, elstar, ki so na šibkejši podlagi in jih je bilo moč na hektar posaditi številčno več, imajo s povečano izkoriščenostjo sonca in svetlobe večje plodove, pa tudi rodnost je večja. Zlasti bolj mikaven je okus novih vrst, ki je priznan tudi v svetu. Na Turnu smo izvedeli, da s prodajo jabolk letos niso imeli težav, tudi zato, ker je bila letina ponekod slabša, kot leta

poprej. Sicer pa prodaja teče v Erinih trgovinah in preko že znanih kupcev. Seveda bodo morali v TOK Kmetijstvo ob povečanem pridelku poiskati nove kupce, kar spriči kakovostnih jabolk, ki jih v teh sadovnjakih pridelajo, ne bo težko.

Zapišimo, da so poleg obnove novega nasada pripravili še njive za pomladansko setev in izkopali nekaj drenaž v starejšem delu nasada. Nadalje se pripravljajo na zimski rez jablan in če bo vreme dopuščalo, bodo v gozdu pripravili kole za novi nasad jablan.

B. M.

Občinski komite ZKS Mozirje

Bistvene organizacijske spremembe

V ponedeljek popoldne je bila v nazarskem delavskem domu seja občinskega komiteja zveze komunistov Mozirje. Uvodno točko so člani komiteja namenili oceni gospodarjenja v Gornji Savinjski dolini in ob tem posebej obravnavali naloge komunistov na področju gospodarjenja v prihodnjem letu.

V nadaljevanju se je so največ pozornosti namenili predlogu organizacijskih sprememb v občinski organizaciji zveze komunistov, vse na osnovi predlogov in stališč z volilnih in programskih sej zveze komunistov. Tako so ukinili osnovno organizacijo na Savinjsko-šaleški veterinarski postaji, ki z novim letom ne bo

več enovita delovna organizacija zaradi priključitve k celjskemu veterinarskemu zavodu. Ostali bodo le trije člani iz mozirske občine, zato osnovna organizacija ni več smotrna. Ukinili so tudi osnovno organizacijo v Vegradovem tozdu na Ljubnem ob Savinji. Razlog je prav tako organizacijske narave, saj bo po novem letu Vegrad enovita delovna organizacija, toz na Ljubnem pa le obrat.

V nazarskem gozdnem gospodarstvu bodo ukinili štiri osnovne organizacije in ustanovili eno na ravni delovne organizacije. Razlog za ukinitve je majhnost osnovnih organizacij, saj štejejo le po štiri, pet članov, pa

tudi v naravi dela, ki onemogoča redno in učinkovito delo. S tem bo z delom prenehala tudi akcijska konferenca na ravni te delovne organizacije. Zaradi ukinitve dveh osnovnih organizacij bodo ukinili tudi svet zveze komunistov v krajevni skupnosti Gornji grad, v Modni konfekciji Elkorj pa bodo združili osnovni organizaciji v delovni skupnosti skupnih služb in v temeljni organizaciji Konfekcija. Že doslej so imeli večkrat skupne seje, saj je problematika tesno povezana in ni smiselno ločeno obravnavanje. S tem preneha z delom tudi akcijska konferenca v tej delovni organizaciji.

j. p.

Stanovanjsko gospodarstvo

Manjka štiriletna stanarina

Težav, takšnih ali drugačnih, imamo v velenjski občini na področju stanovanjskega gospodarstva resnično zelo veliko. Sploh v mestnih krajevnih skupnostih povzroča njihovo prepočasno reševanje slabo voljo med krajanji. Na številne pomanjkljivosti na

tem področju opozarjajo delegati samoupravne stanovanjske skupnosti skorajda na vsaki skupščini tega sisa.

V tem trenutku je v velenjski občini potrebnih večjih ali manjših popravil okrog 120 stano-

vanskih objektov. Od tega je 40 takšnih, ki še niso zgrajeni več kot 10 let. Samo za odpravo pomanjkljivosti na njih bi morali zbirati stanarino vsaj štiri leta.

Med vzroki za takšno stanje v stanovanjskem gospodarstvu prednjačijo neprimerna gradnja, največkrat neustrezno izbrani projekti, preveliko varčevanje pri izbiri materialov, slabo vzdrževanje stanovanj, nepravočasno odpravljanje ugotovljenih napak v gradnjijskem roku, neprimerni gradbeni materiali, ...

Gorenje-Muta

Več male kmetijske mehanizacije

20. novembra so predali svojemu namenu povečane zmogljivosti za proizvodnjo male kmetijske mehanizacije v delovni organizaciji Gorenje Muta, Tovarni poljedelskega orodja, kmetijskih strojev in livarskih izdelkov.

Naložba je veljala dobri 2 milijardi dinarjev, končana pa je bila v letu dni. Pri tem velja omeniti, da ni bilo prekoračitev predračunske vrednosti in da so bila dela opravljena v predvidenem roku. Del naložbe, pri čemer so skoraj polovico denarja namenili za opremo, med katero velja omeniti najsodobnejše numerično vodene obdelovalne stroje, četrtno pa za obratna sredstva, so financirali tudi iz denarja, ki ga združujejo Gorenjeve delovne organizacije.

Povečane zmogljivosti bodo omogočile nemoteno proizvodnjo nove generacije ma-

le kmetijske mehanizacije, namenjene za obdelavo manjših površin, spravilo krme in za razna komunalna dela.

V Gorenju Muta bodo letos naredili, kot načrtujejo, že nad 1000 enoosnih traktorjev, nove generacije Kosor, za katerega so že razvili 12 različnih priključkov, prihodnje leto, ko bodo povečane zmogljivosti polno obratovale, pa bodo izdelali okrog 3400 enoosnih traktorjev Kosor, kar bo predstavljalo tretjino vse tovrsne proizvodnje Gorenje Muta.

Sicer pa načrtujejo, da bodo najmanj 30 odstotkov proizvodnje nove generacije male kmetijske mehanizacije Gorenje Muta v prihodnje prodajali na tuje. Letos, na primer, že računajo z izvozem najmanj 300 enoosnih traktorjev Kosor.

(an)

Osebni dohodki v skladu z usmeritvami

Odbor za spremljanje uresničevanja usmeritve na področju gibanja osebnih dohodkov, ugotavlja, da je občina Velenje ob devetmesečju namenila za osebne dohodke sicer nekoliko več (manj kot odstotek) sredstev, kot bi smela. Vendar pa so bile pre-

koračitve v združenem delu tako minimalne, da bodo preveč izplačane zneske do konca leta zlahka poračunali.

Med dejavnostmi v negospodarstvu pa kršiteljev sploh ni bilo.

(mz)

Varstvo odraslih v občini Velenje

Novi časi — nov dom?

Zaradi velikih potreb in zasedenosti Doma za varstvo odraslih v Titovem Velenju je v občini pred leti prišlo do pobude o izgradnji drugega tovrstnega doma. Tokrat naj bi ga zgradili v soseski Gorica ob koncu tega srednjeročnega obdobja.

Pri skupnosti socialnega skrbstva Velenje so lani upali in z velikim prizadevanjem spravili načrtovano novogradnjo v program naložb republiške skupnosti socialnega skrbstva. Dve tretjini denarja naj bi zanj prispevala skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja Slovenije, tretjino pa bi morali zbrati v občini. Toda, s sprejetjem novih kriterijev so se stvari obrnile na glavo. Po teh namreč nimamo to-

liko starostnikov kot v drugih občinah, kjer nimajo niti enega doma za varstvo odraslih.

Tako s to načrtovano naložbo v naši občini ne bo nič. Vsaj ne do leta 1990. Morda bomo potrebe po domskem varstvu starejših prebivalcev v občini lahko uredili po letu 1995, če bo seveda skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja Slovenije obdržala namenski prispevek za gradnjo tovrstnih domov iz pokojnine. To takrat pa naj bi ta vprašanja pri nas reševali z boljšim razvitjem nege na domu, sosedsko pomočjo in drugimi oblikami samopomoči med krajanji, sostanovalci. V obstoječem domu za varstvo odraslih pa bodo sprejemali starejše krajanje le iz naše občine.

arja 1973 je izhajal kot štirinajstodnevnik »Šaleški rudar«, kot tednik pa izhaja »Naš čas« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk (v. d. direktor in glavni urednik), Boris Zakošek (v. d. odgovorni urednik), Milena Krstič-Pla-

ninc, Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Mira Zakošek (novinarji). Izhaja ob četrtek.

Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefon (063) 853-451, 856-955, 855-450. Brzojavni na-

slov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 300 dinarjev. Mesečna naročnina 1.100 dinarjev, polletna naročnina za individualne naročnike 6.600 dinarjev, za tujino 11.200 dinarjev.

Ziro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800—603-38482.

Grafična priprava, korektura, tisk in odprema: CGP Večer Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »Naš čas« se po mnenju sekretariata za informiranje izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Milena Krstič-Planinc

»NAŠ ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva Velenje, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, cesta Františka Foita 10.

»NAŠ ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; od 1. janu-

Tovarna usnja Šoštanj

Kako iz krize?

Usnjarska dejavnost ima v občini Velenje dolgoletno tradicijo. Pravzaprav je na njeni osnovi zrastle mesto Šoštanj. Tudi zaradi te tradicije je v občini Velenje nikakor ne bi želeli izgubiti. Pa vendar se vprašanja o obstoju usnjarskega podjetja pri nas postavljajo vse bolj glasno in vse bolj odločno.

Nekaj je treba ukreniti! To je ugotovitev, ki jo ponavljamo že dalj časa. Žal pa vedno znova ugotavljamo, da ostajamo zgolj pri tem. Dejavnost živetari, posljuje z izgubo, dobi potem »injekcijo« matične delovne organizacije, vendar pa izplava le delno iz krize, naslednji trenutek pa se vanjo znova poglubi.

Kljub takšnemu stanju in kljub resnim opozorilom, da je treba odločno odgovoriti na vprašanje, ali ima Tovarna usnja Šoštanj možnosti za uspešnejši razvoj, odgovorni na to vprašanje doslej še niso dovolj tehtno odgovorili.

Na zadnji seji so namreč dobili člani velenjskega izvršnega sveta v obravnavo sanacijski program tega tozda. Tu so ga naredili zato, ker so izkazali ob devetmesečju za 241 milijonov dinarjev izgube, kar je bilo sicer manj kot ob polletju, a je še vedno dokazovalo, da v tem okolju spet ni tako, kot bi vsi želeli.

S predloženim sanacijskim programom se člani izvršnega sveta niso strinjali. Menili so namreč, da je predloženo gradivo sicer dobra osnova za pripravo sanacijskega programa, nikakor pa si tega imena ne zasluži. V razpravi so opozorili na številne pomanjkljivosti. Predvsem jih je motilo, da program ne vsebuje

kratkoročnih ukrepov za izboljšanje stanja, prav tako v njem ni opredeljenih potrebnih naložb, ki so pogoj za razvoj in za izhod iz krize. Vemo, da je Tovarna usnja velik onesnaževalec našega okolja in da so bili tudi zanjo sprejetodložni ukrepi za sanacijo. Pa jih v programu kljub vsemu ni. Omenjene so sicer potrebe po tem, nikakor pa ni izdelan ekološki sanacijski program. Premalo je opredeljen tudi položaj tozda v delovni organizaciji Industrija Vrhnika. Nekako se zdi, da v matični delovni organizaciji vse preveč opletajo z nizko produktivnostjo v Šoštanju (v IUV proizvede delavec 3 500 kvadratnih metrov usnja, v Šmartnem 2300, v Šoštanju pa 1700 kvadratnih metrov usnja), saj se ob tem samo po sebi vsiljuje vprašanje, če ni tega morda kriva tehnološka zaostalost. Prav gotovo je bilo na tem področju zelo malo, mnogo premalo narejeno, zato obstaja bojazen, da namerava matična organizacija skrbeti za živorjenje svojega šoštanjskega tozda dokler ga bo pač potrebovala.

Na vsa ta in še na številna druga vprašanja mora odgovoriti sanacijski program. Izvršni svet je določil 31. januar prihodnjega leta kot zadnji rok za njegovo izdelavo in pri tem bo tudi vztrajal.

Upajmo, da je vodstvo delovne organizacije Industrije usnja Vrhnika in šoštanjskega tozda tokrat sprejelo to zadolžitev v večjo resnostjo in odgovornostjo kot doslej in da bodo vendar našli ustrezno razrešitev.

M. Zakošek

Darko Bele, ki vodi štiričlansko ekipo v centru AOP in Slavko Rosenstein, član poslovodnega odbora

Gorenje — Glin Nazarje

Temelj informacijskega sistema

V nazarski lesni industriji so letos kupili nov računalniški sistem, obenem so uredili nove prostore in oboje slovesno odprli na nedavnem praznovanju dneva te delovne organizacije. Za takšen korak so se odločili glede na program razvoja informatike v Gorenju — Glin Nazarje in letošnji dosežek je prvi del sicer obsežne naloge, drugi razlog pa temelji na sanacijskem programu, ki so ga sprejeli v lanskem letu. Takrat so namreč ugotavljali vzroke za slabše poslovne uspehe in seveda ob tem opredelili ukrepe, ki naj delovno organizacijo popeljejo iz krize.

Ena najpomembnejših nalog tega programa je bila izgradnja učinkovitega informacijskega sistema, ki naj bi pokrival vse poslovne funkcije. Zaradi potreb po vsakodnevni obdelavi velikega števila podatkov terja izgrad-

nja informacijskega sistema nujno podporo sodobnega in dovolj zmogljivega računalnika. Tega nazarski lesarji do letošnjega leta niso imeli. Dosedanja oprema je bila preobremenjena in iztrošena, poleg tega pa postavljena izven delovne organizacije in namenjena še sosednjim kolektivom.

To so razumljivo dovolj tehtni razlogi za izgradnjo lastnih prostorov za avtomatsko obdelavo podatkov, nakup sodobnega računalnika Iskra Delta in za usposabljanje lastnih ter sposobnih kadrov. V tem trenutku lahko na računalnik priključijo 32 terminalov, v bodoče pa do 64. Doslej opravljeno delo je dokaj solidna osnova za nadaljnjo izgradnjo računalniško podprtega informacijskega sistema. Končnega cilja seveda ne bodo dosegli preko noči. Ta naloga je dolgoročnejša in bo terjala vključevanje vseh zaposlenih, seveda ob ustreznih vmesnih učinkih. Ti naj bi se najkrajšem možnem času pokazali v sprotnem in natančnem vodenju knjigovodstva terjatev in obveznosti, obračunu osebnih dohodkov in finančnemu knjigovodstvu, pa tudi pri spremljanju naročil kupcev, fakturiranju in pri prodajni statistiki. Delno bodo pričeli reševati naloge tudi na tehničnem in proizvodnem področju. Tu gre za odpravljanje zastojev v proizvodnji, zniževanje zalog in druge naloge, ki pa seveda terjajo več časa. Ob tem v nazarski lesni industriji ne bodo pozabili na prav tako zelo pomembno nalogo, to je nenehno izboljševanje vseh zaposlenih na področju informatike, saj učinkovito delo informacijskega sistema ne more in ne sme biti zadeva zgolj zaposlenih v centru za avtomatsko obdelavo podatkov, ampak skupna naloga vseh, ki je končno tudi merilo razvosti tehnične kulture in delovne organizacije v celoti.

J. P.

Program ukrepov v TEŠ

Sistemske motnje

Delavci šoštanjskih termoelektrarn so pri pripravi programov ukrepov za odpravo motenj v poslovanju prav gotovo že pravi mojstri. Kljub temu, da so že večkrat dokazali, da je njihova izguba sistemskih značaj (to je navsezadnje z zadnjo podražitvijo elektrike potrdil tudi zvezni izvršni svet) morajo po zakonu, ki opredeljuje organizacije združenega dela, ki posljujejo z izgubo, vedno znova izdelovati programe ukrepov.

Izdelava takšnih programov pa seveda ni enostavna in terja veliko časa in dela strokovnjakov te delovne organizacije. Prav gotovo bi bilo pametneje, če bi prizadevanja, ki jo porabijo v ta namen, usmerili v druga področja.

Toda logika je pri nas eno, praksa pa drugo. In tako so v Šoštanju potreben program ukrepov že izdelali ter ga obravnavali v vseh tozdi, samoupravnih organih in družbeno političnih organizacijah.

POD PRHO

Dogovarjanje stoji, denar kopni

Naš samoupravni sistem je včasih silno zapleten, saj je pri uresničitvi nekaterih nalog kar težko upoštevati vse zakonske zahteve.

Ima pa tudi prednost, lahko rečejo nekateri. Omogoča namreč, da krivdo za neuresničevanje določenih nalog, zlahka naprtiš drugemu in si s tem svoje roke opereš vsakršne krivde.

Če se vendarle kdo najde in dreza, da bi nalogo kljub vsem oviram speljal, ga spretno pošljamo od enih do drugih vrat, blatimo drug drugega in v končni fazi dosežemo, da človek obupa, s tem pa izgubi tudi zaupanje.

Vse to velja za pristop k adaptaciji stanovanjskih hiš na trgu Bratov Mravljakov v Šoštanju, kjer je dogovarjanje med tistimi, ki so za uresničitev te naloge odgovorni, povsem zatajilo. Če prisluhnemo pred-

stavniku Zavoda za urbanizem, ki je prevzel inženiring za ta dela, nas zlahka prepriča, da je naredil vse in da se zatika drugje. Enako velja tudi, če poslušamo predstavnika stanovanjske skupnosti, pa občinskih upravnih organov, ki izdajo dovoljenje. Vsak ima kup argumentov, kup zakonskih ovir, da zadeve ne stečejo.

Pa bi najbrž vseeno lahko. Če bi seveda akcijo skupno zastavili, jo skupno začrtali (saj smo morali že takrat vedeti kaj je mogoče in kaj ne) in nato uresničili.

Tako pa je ena izmed hiš v Šoštanju, že izpraznjenih (menda se sicer vanjo naselijo občana brezdomci), čaka in čaka na obnovo. Nekatere druge pa kupček denarja, namenjen za ta dela, hitro kopni. Nihče pa za vse to ni kriv!

Pa bi ga morali vseeno poiskati!

Mira Zakošek

Gorenje Glin

Uspešno prestrukturiranje

Ob zadovoljivem uresničevanju letošnjih izredno zahtevnih planskih nalog dosega v nazarskem Gorenju Glin pomembne uspehe tudi pri postopnem prestrukturiranju proizvodno prodajnega programa. Kljub temu, da razrez blodovine surovih zaostaja za predvidevanji (za dobro šestino) in da ni bila dosežena predvidena proizvodnja surovih ivernih plošč (zaradi požara), pa dosega, v primerjavi z lanskim letom, za skoraj 13 % večjo proizvodnjo, sicer pa je doseženi fizični obseg proizvodnje večji tudi od načrtovanega za letoš.

Čeprav v tem najštevilnejšem delovnem kolektivu Gorenje Savinjske doline ugotavljajo, da letos dobro uresničujejo planske cilje, pa istočasno poudarjajo, da žal niso izkoristili vseh možnosti za izboljšanje finančnega položaja delovne organizacije, posebej pa za zmanjšanje odvisnosti od tujih virov financiranja. Opozarjajo tudi na nujnost nadaljnega izboljšanja organiziranosti ter zavzetjega dela tako v proizvodnji kot v režiji, kar bi prav gotovo vplivalo na večanje prodaje in izvoza, istočasno pa povečalo dohodek. Omenili smo že, da je letošnja proizvodnja, v primerjavi z lanskoletno, večja za

skoraj 13 %, ekonomičnost se je v isti primerjavi povečala za 6,5 %, prodaja na tuje pa za 24 %; seveda pa je treba še dodati, da se je za 2,6 % povečalo tudi število zaposlenih, vendar pa ne dosega načrtovanega števila zaposlenih za to leto. Pomembno je, da se je izboljšala kvalifikacijska sestava zaposlenih, predvsem na račun načrtnega zaposlovanja in študentske politike ter internega izobraževanja. Le naložena dejavnost, se pravi uresničevanje modernizacije in razširitve tehnoloških zmogljivosti za predelavo masivnega lesa, kasni.

V Gorenju Glin poudarjajo, da bodo morali v prihodnje pospešeno odpravljati slabosti pri planiranju in pripravi proizvodnje, pa pri oskrbi, ter pospešeno urejati tudi tehnologijo od delovnega mesta do zaključnih celot. Pričakujejo pa tudi večjo angažiranost mojstrov in obratovodij pri vodenju proizvodnje.

V Gorenju Glin ugotavljajo, da neposredni materialni stroški rastejo počasneje kot realizacija, kar pomeni, da v delovni organizaciji razmeroma dobro obvladujejo vhodne stroške, k temu pa je prav gotovo prispevalo svoj delež tudi začeto prestrukturiranje proizvodnje. Niso pa zadovoljni z gibanjem zalog, saj je jasno, da je mogoče le z obvladovanjem zalog povečati dohodek. Torej je obvladovanje zalog prav tako pomembno kot uresničevanje načrtov proizvodnje in prodaje. Zato bodo v prihodnje namenili posebno pozornost zmanjšanju zalog izdelavnega materiala, rezervnih delov in zlasti še zalog polizdelkov; pa tudi zaloge gotovih izdelkov si bodo prizadevali zmanjšati. Seveda pa želijo nadalje zmanjševati zaloge lesne surovine, potrošnega materiala in rezji.

Ze uvodoma smo zapisali, da dosega v nazarskem Gorenju Glin pomembne uspehe pri postopnem prestrukturiranju proizvodno prodajnega programa. Doseženo povečanje fizičnega obsega proizvodnje je predvsem rezultat strukturnih sprememb. V tej zvezi velja omeniti začetek proizvodnje tako imenovanega vrtnega programa in strešnih oken, pa podvojeno proizvodnjo finalnega sestavljenega pohištva, večanje proizvodnje termoizolacijskih oken (na račun zmanjšanja proizvodnje drugih oken) ter večanje proizvodnje in montaže senčil itd. Pomembno je, da je bila večina nove oziroma povečane proizvodnje namenjena za prodajo na tuje, kar je pomembno vplivalo tudi na rast izvoza. Prizadevajo si, da bi se na tujem v še večji meri uveljavili tudi s tako imenovanimi hobi programom, stenskim okni in podstrešnimi stopnicami. Načrtujejo pa še uvedbo dodatnega programa sestavljenega pohištva. —ek.

Trgovska in proizvodna DO Era

Kmalu nova blagovnica

Težak gospodarski položaj močno vpliva tudi na takšne dejavnosti kot je trgovska. Iztekajoče se leto zato za delavce trgovske in proizvodne delovne organizacije Era ni bilo lahko. Vendar pa lahko rečemo, da so probleme zadovoljivo premagovali in da dosegajo takšne rezultate, ki bodo dovolj dobra osnova za nadaljnje še uspešnejše delo.

»Zastavljeni letni plan bomo v celoti uresničili,« pravi direktor Franjo Korun. »To pomeni, da smo v naših tozdih precej povečali delovno storilnost in obseg dela, s tem pa seveda naša delovna organizacija kakovostno rase.«

Letošnje leto bodo delavci Era zaključili uspešno, čeprav, zaradi vpliva zadnjih ukrepov, nekoliko slabše kot ob devetmesečju. Vodja plansko analitske službe Jasna Klepec meni takole: »Na splošno lahko rečem, da so bili doseženi rezultati dobri, čeprav nekoliko pod pričakovanji. Vsesplošne zagate so takšne, da vsega nismo uspeli uresničiti.«

Bolj zadovoljni smo lahko, če se primerjamo z ostalimi, tako v občini, kot v republiki. Zanimiva in verjetno tudi presenetljiva je ugotovitev, da dosega mo kar 10 odstotkov občinske akumulacije. Če primerjamo naše pokazatelje uspešnosti z drugimi, ugotavljamo, da smo v glavnem povsod nadpovprečni. To še posebej velja za doseganje rentabilnosti oziroma družbeno ekonomske donosnosti in za stopnjo akumulativne sposobnosti.«

Oči delavcev Era pa so že uprte v naslednje leto, ki pomeni za njih znova veliko prelomnico, posebno na investicijskem področju. »Bojazni za obstoj,« pravi Franjo Korun »in uspešno pri-

za skupno 75 plemenskih svinj in 528 pitancev (v turnusu). S tem bomo v občini Velenje, v prihodnjem letu, pokrili potrebe po svinjskem mesu že od 25 do 30-odstotno. V družbenem sektorju pa je ta tozda namenil letos največ skrbi zasadiiti novega nasada jabolk, pripravili pa so tudi vse potrebno za začetek melioracijskih del v Bevčah.

Letošnje leto bodo delavci Era zaključili uspešno, čeprav, zaradi vpliva zadnjih ukrepov, nekoliko slabše kot ob devetmesečju. Vodja plansko analitske službe Jasna Klepec meni takole: »Na splošno lahko rečem, da so bili doseženi rezultati dobri, čeprav nekoliko pod pričakovanji. Vsesplošne zagate so takšne, da vsega nismo uspeli uresničiti.«

Bolj zadovoljni smo lahko, če se primerjamo z ostalimi, tako v občini, kot v republiki. Zanimiva in verjetno tudi presenetljiva je ugotovitev, da dosega mo kar 10 odstotkov občinske akumulacije. Če primerjamo naše pokazatelje uspešnosti z drugimi, ugotavljamo, da smo v glavnem povsod nadpovprečni. To še posebej velja za doseganje rentabilnosti oziroma družbeno ekonomske donosnosti in za stopnjo akumulativne sposobnosti.«

Oči delavcev Era pa so že uprte v naslednje leto, ki pomeni za njih znova veliko prelomnico, posebno na investicijskem področju. »Bojazni za obstoj,« pravi Franjo Korun »in uspešno pri-

V Eri obljublajo, da bodo uredili še več specializiranih prodajal. Kako tudi ne, saj so Velenjčani in turisti Zlatico sprejeli z navdušenjem

Gorenje — Mali gospodinjski aparati

Mnogokrat poplačani napor

Delovna organizacija Gorenje — Mali gospodinjski aparati je največji jugoslovanski izdelovalec malih gospodinjskih aparatov in daleč največji izvoznik, saj njen delež v jugoslovanskem izvozu na konvertibilni trg dosega dve tretjini. Zato je bilo nedavno slavje ob sklenitvi prvega dela velike naložbe v razširitev in posodobitev proizvodnje toliko večje in zadovoljstvo ter ponos vseh še kako upravičena. Pomembno je tudi dejstvo, da je to ena največjih naložb Gorenja v zadnjih desetih letih, ki so bila leta odrekani in dokajšnje skromnosti na naložbenem področju.

Že s prvim delom te naložbe, z drugim bodo pričeli v aprilu, bodo krepko povečali proizvodnjo in izvoz in obenem veliko prispevali k razvoju celotne Gornje Savinjske doline, kate-

re delavci so ob podpori sistema Gorenja razvoj te delovne organizacije in vse dosedanje uspehe zagotovili s trdim delom, odrekani in znanjem. V Nazarjah so prepričani, da bo njihov trud mnogokrat poplačan, saj je njihova razvojna pot jasno določena. Mali gospodinjski aparati postajajo vzorčna delovna organizacija v sistemu Gorenja.

Vzorčna je postala tudi izvedba te naložbe. Po temeljnih in učinkovitih pripravah so z deli pričeli v začetku letošnjega julija in jih sklenili sredi decembra, dva meseca pred rokom. Zaradi vsega tega predvidene vrednosti niso prekoračili niti za dinar. Po takratnih cenah velja ta del naložbe 3,44 milijarde dinarjev, njena dejanska vrednost pa je glede na predčasno zaključitev že danes mnogo višja. Tretjino sredstev

so porabili za razširitev prostorov, dve pa za sodobno opremo. V drugem delu prihodnje leto torej ne bodo več vlagali v zidove in v odpravo ozkih gnil v proizvodnji, temveč izključno v sodobno tehnologijo, kar pomeni dva razvojna koraka naenkrat.

Slavnostni govornik je bil direktor te delovne organizacije Jože Kuder, v kulturnem programu pa so sodelovali učenci osnovne šole Mozirje, delavska godba na pihala občine Mozirje in mešani pevski zbor Gorenje. Poleg sedanjih in bivših delavcev te delovne organizacije, predstavnikov Gorenja, njegovih poslovnih partnerjev iz Jugoslavije in tujine ter številnih drugih gostov, se je slovesnosti udeležil tudi predsednik republiškega izvršnega sveta Dušan Šinigoj.

Ob sedanjih in bivših delavcih so se slavnosti udeležili številni gostje

Priznanja in plakete

Za izjemno uspešnost pri izvedbi te naložbe, ki je lahko v tem času vzor vsem vlaganjem v sistemu Gorenja in v širši družbi, so na otvoritveni slovesnosti podelili tudi priznanja in plakete.

PRIZNANJA: so prejeli: Zavarovalna skupnost Triglav Celje, Inštitut za ekonomiko investicij pri Ljubljanski banki, Delovna organizacija Vegrad, Delovna organizacija ESO, STOL Kamnik, Cestno podjetje Celje, NIVO Celje in oddelek za vzdrževanje v Malih gospodinjskih aparatih, katererega delavci so za izjemne napore dobili zasluženo priznanje in bili deležni prišrnega navdušenja.

SREBRNO PLAKETO za uspešno dosedanje sodelovanje pri razvoju in dosežkih te delovne organizacije je prejela firma HANHART, ZLATO PLAKETO pa firma BOSCH-SIEMENS BSHG, obe iz Zvezne republike Nemčije.

Direktor delovne organizacije Jože Kuder je izvajalcem del in poslovnim partnerjem iz tujine podelil priznanja in plakete

Marko Purnat, pomočnik direktorja, je simbolično pognal stroje v novih prostorih

dr. Jože Zagožen, podpredsednik poslovodnega odbora

Čuvajte to tovarno, sami ste jo zgradili

Delavcem in gostom je spregovoril tudi dr. Jože Zagožen, podpredsednik poslovodnega odbora sozda Gorenje. Iz njegovega pozdravnega nagovora povzemamo nekaj misli.

»Delovna organizacija Mali gospodinjski aparati je najmlajši otrok avtonomne decentralizacije Gorenja, hkrati pa ena najbolje urejenih in najbolj učinkovitih članic. Njen proizvodni program se tvorno vključuje v proizvodno-programsko celoto gospodinjskih aparatov, ki je sestavni del integralnega strateškega sistema DOM. Ta poleg Zelenega programa, Procesne opreme, Komunikacijskih ter računalniških sistemov, zaokrožuje programsko usmeritev Gorenja.«

»Sozd Gorenje ni nič drugega, kot njegove članice. Če bodo te zdrave in močne, bo zdrav in močan tudi sozd. Zato nihče izmed nas nima v rokah čarobne palice, s pomočjo katere bi lahko iz enega središča

urejeval zadeve in zagotavljal ali razporejal dohodek.«

»Gorenjčani hočemo, zmoremo in znamo zmagovati tudi v neizprosni gospodarski tekmi v svetu. Zato moramo biti v vseh pogledih boljši od drugih, zlasti skrbno pa moramo varovati naš sistem vrednot in naše medčloveške odnose. Povsod v Gorenju bodo spremembe in povsod lahko spregledamo človeške napake, samo na tem področju ne more biti in ne bo nikakršnih odstopanj.«

»Čuvajte to tovarno, ki je vaša last, ki ste jo ustvarili sami, s svojimi rokami in s svojim zna-

njem. Njena poslovna uspešnost je kot skala, ki jo valimo po hribu navzgor. Če samo za hip stopimo ob stran, se zvali v največje globeli. Gornjesavinjski delavec je bil vselej marljiv in pošten. Kot vedno doslej, ste tudi s to naložbo dokazali, da je mogoče biti tudi ob teh zapletenih in kriznih razmerah gospodarsko učinkovit in uspešen. Zato ni slučaj, da smo se dogovorili, da boste prav vi postali vzorčna delovna organizacija v sistemu Gorenja, to je podjetje, ki se bo lahko merilo z najbolj uspešnimi sorodnimi podjetji v svetu.«

Kolektiv Gorenja Mali gospodinjski aparati želi vsem delovnim ljudem in občanom Gornje Savinjske in Šaleške doline srečno in uspešno novo leto 1988.

Izvlaček iz natečaja za vpis kandidatov za srednje vojaške šole v letu 1988/89

ZSLO je razpisal natečaj za sprejem kandidatov v srednje vojaške šole v letu 1988. Razpis je bil objavljen novembra 1987 v Večeru in Delu. Informacija o razpisu pa je bila posredovana tudi preko RTV Ljubljana.

Srednje vojaške šole delimo na:

- splošne srednje vojaške šole,
- srednje vojaške šole rodov in služb,
- šole za strokovne delavce v vojaških poklicih.

Splošne srednje vojaške šole so:

1. Splošna srednja vojaška šola »Franc Rozman-Stane« v Ljubljani je edina vojaška šola v Sloveniji. Na to šolo se vpisujejo učenci, ki žele po končani šoli nadaljevati šolanje na Vojaški akademiji kopenske vojske. Šolanje traja praviloma štiri leta, možen pa je tudi prehod iz srednjega usmerjenega izobraževanja v 2. in 3. razred te šole. Spada med najsodobnejše opremljene vojaške šole. Na to šolo je možen vpis samo za kandidate z območja Slovenije.
2. Splošna srednja vojaška šola »Ivo Lola-Ribar« v Zagrebu
3. Splošna srednja vojaška šola »Bratstvo i jedinstvo« v Beogradu
4. Letalska splošna srednja vojaška šola »Maršal Tito« v Mostarju.

LSSVŠ pripravlja učence za študij na vojaški letalski akademiji. Kandidati za vpis na to šolo morajo uspešno opraviti psihofizične teste in zdravstvene preglede, ki so za poklicno področje vojnega letalstva zahtevnejši od drugih poklicnih področij v armadi.

V našete šole je možen vpis v 1., 2. in 3. razred.

Srednje vojaške šole rodov in služb so:

1. Srednja vojaška šola rodov kopenske vojske v Sarajevu. Gojenci si prvi dve leti šolanja pridobivajo splošna znanja in veščine, v tretjem in četrtem letu šolanja pa posebno, na različnih smereh:
 - pehotne smeri v Centru vojaških šol kopenske vojske v Sarajevu,
 - artiljerijske smeri v artiljerijskem šolskem centru v Zadru,
 - smeri za oklepno-mehanizirane enote v Banja Luki,
 - inženirske smeri v inženirskem centru v Karlovcu,
 - smeri za zveze v šolskem centru zvez v Beogradu,
 - smeri za ABK obrambo v šolskem centru ABKO v Kruševcu,
 - elektronsko izvidovanje in protielektronsko dejstvovanje.
- Po končanem šolanju postanejo gojenci te šole nižji oficirji.
2. Tehniška srednja vojaška šola kopenske vojske v Zagrebu. usposablja vojaške tehniko — nižje oficirje na naslednjih smereh:
 - strojniška
 - elektrotehniška
 - prometna.
3. Srednja vojaška šola vojnega letalstva in protizračne obrambe v Rajlovcu pri Sarajevu. Gojenci se usposobijo za opravljanje enega od poklicev vojaškega letalskega tehnika. Na šoli so naslednje smeri:
 - letalsko-tehniška
 - protiletalska obramba
 - letalstvo
 - zračno opazovanje in javljanje
 - elektronsko izvidovanje in protielektronsko dejstvovanje.
4. Mornariška srednja vojaška šola v Splitu ima smeri:
 - pomorska
 - tehniška

Gojenci postanejo nižji oficirji in se zaposlijo na plovilih vojne mornarice (raketnih ali torpednih čolnih, patrolnih ladjav, podmornicah, rušilnih, minolovnih, oskrbovalnih ladjav ...).

5. Intendantska srednja vojaška šola v Sarajevu. Gojenci postanejo nižji oficirji in so komandirji intendantske enote ali kuharji-tehniko.

6. Sanitna srednja vojaška šola v Novem Sadu obsega dve smeri:

- medicinsko in
 - farmacevtsko.
- Vpis je možen samo za I. razred.

7. Glasbena srednja vojaška šola v Beogradu.

Gojenci se zaposlijo v vojaških orkestrih v JLA. Na te šole vpisujejo v 1. in 3. razred.

Med šole za strokovne delavce v vojaških poklicih spadajo:

1. Tehniška šola vojaških usmeritev v Zagrebu, kjer se učenci usposobijo za specialiste-mehanike:
 - pehotne oborožitve,
 - artiljerijske oborožitve,
 - radio-relejnih naprav
 - elektroenergetskih naprav in opreme
 - električnih instalacij in naprav na motornih vozilih
 2. Vojaška šola za strokovne delavce vojnega letalstva in protiletalske obrambe v Rajlovcu usposobi učence za naslednje poklice:
 - letalski orožar
 - letalski mehanik
 - letalski klepar
 - mehanik za vzdrževanje letalske opreme
 - letalski tapetnik
 - letalski radarski mehanik
- V navedeni šoli spisujejo v 3. razred.

POGOJI RAZPISA:

Kandidirajo lahko kandidati **moškega spola**, državljani SFRJ. Izpolnjevati morajo splošne in posebne pogoje razpisa. Dekleta nimajo več možnosti vpisa na srednje vojaške šole.

SPLOŠNI POGOJI razpisa so naslednji:

- I. da so zdravi in sposobni; to ugotavlja pristojna vojaška zdravniška komisija;
- II. da niso bili sodno kaznovani in da zoper njih ne teče kazenski postopek,
- III. da imajo soglasje staršev-skrbnikov.

POSEBNI POGOJI razpisa so:

- I. kandidati za 1. razred:
 - da so rojeni leta 1972 ali kasneje
 - učenci, ki obiskujejo 8. razred osnovne šole, so morali 7. razred končati najmanj z dobrim uspehom, tisti pa, ki so osnovno šolo že končali, so morali 8. razred končati z najmanj dobrim uspehom,
- II. kandidati za 2. razred:
 - da so rojeni leta 1971 ali kasneje
 - 8. razred osnovne šole so morali končati z najmanj dobrim uspehom.
- III. kandidati za 3. razred:
 - da so rojeni leta 1970 ali kasneje
 - kandidat je moral 1. razred srednjega usmerjenega izobraževanja končati z najmanj dobrim uspehom

— če je kandidat končal že 2. razred srednjega usmerjenega izobraževanja, je moral v tem razredu doseči najmanj dober uspeh.

IV. kandidati morajo imeti tudi najmanj dobro oceno iz naslednjih predmetov: fizike, kemije in matematike. Kandidati za Glasbeno srednjo vojaško šolo morajo imeti naslednje sposobnosti: glasbeni posluh, spomin in smisel za ritem.

Kandidati ne bodo sprejeti, če niso v svojem dosedanjem šolanju dosegli vsaj dobrega učnega uspeha.

ŠOLANJE, PRAVICE IN OBVEZNOSTI UČENCEV IN GOJENCEV

Šolanje se začne 1. septembra 1988 in traja štiri, tri ali dve leti. Učenci in gojenci stanujejo med šolanjem v internatu in imajo na stroške Zveznega sekretariata za ljudsko obrambo pravico do: stanovanja, hrane, oblačil, obutve, šolskega pribora, učbenikov, zdravstvene varstva, denarnega nadomestila za prevoz do doma in nazaj ob polletnih in letnih šolskih počitnicah ter do mesečnih denarnih prejemkov.

Učenci letalske splošne srednje vojaške šole »Maršal Tito« so med šolanjem poleg obvladovanja rednega programa dolžni, po predhodnem padalskem treningu s skoki, leteti z jadralnimi in motornimi letali z dvojnimi komandami po programu jadranja-letenja, po končani šoli pa nadaljujejo šolanje na Letalski vojaški akademiji, če izpolnjujejo zahtevane pogoje.

Učenci šole za strokovne delavce v vojaških poklicih in šole vojaških usmeritev odidejo po končanem šolanju na služenje vojaškega roka, za tem pa so sprejeti v službo v enote — ustanove, za katere so se šolali, pri tem dobe:

- naziv strokovnega delavca IV. stopnje za določeno specialnost
- status civilne osebe v službi v JLA ter vse pravice in obveznosti, ki iz tega izhajajo,

Učenci oziroma gojenci so dolžni po končanem šolanju ostati v službi v JLA toliko časa, kolikor določa Zakon o službovanju v oboroženih silah.

Medsebojne obveznosti kandidatov, sprejetih na šolanje in ZSLO bodo urejene s pogodbo. Če kandidat prekine šolanje, mora plačati vse stroške šolanja, razen, če je za nadaljnje šolanje zdravstveno nesposoben ipd.

O rešitvi prošnji bodo komisije za izbiro učencev in gojencev obvestile kandidate do konca junija 1988. Razpis je odprt do konca marca 1988. Razpis za šolo za strokovne delavce v vojaško-tehniških poklicih v Zagrebu je odprt do 1. junija 1988.

KAKO SE PRIJAVITE?

Kandidati, ki bi se želeli prijaviti na razpis, naj se oglasijo na občini — na Občinskem oddelku za ljudsko obrambo, kjer imajo stalno bivališče. Kandidati naj se oglasijo na Domu SLO, Kopalniška 3 (nad bazenom) v Titovem Velenju.

KJE DOBITE INFORMACIJE?

Vsa obvestila v zvezi z natečajem lahko dobijo kandidati na:

- Splošni srednji vojaški šoli »Franc Rozman-Stane« v Ljubljani telefon 061 319-761
- Republiški sekretariat za ljudsko obrambo SR Slovenije telefon 061 223-112
- Občinski oddelek za ljudsko obrambo — v Domu SLO, Kopalniška 3 Titovo Velenje, telefon 855-246 ali 855-675
- Skupnost za zaposlovanje, Šaleška 19 Titovo Velenje telefon 855-421

Iz literarnega almanaha, ki bo izšel januarja

V spomin na prvo likovno razstavo in Majdo Kurnik

Ko me je urednik »Hotenj« povabil k sodelovanju ob izidu literarnega almanaha, sem bil kar presenečen, saj se s pisanjem literarnih prispevkov nisem nikoli ukvarjal.

Običajno v takih almanahih ni veliko ali pa sploh nič likovnih prispevkov, razen morda kakšne reprodukcije, zato sem se odločil zapisati nekaj spominov na prvo povojno likovno razstavo v Šoštanj in Saleški dolini, v tistih februarjskih dneh 1947 leta, v Kajuhovem domu. Ker je letos poteklo že 40 let od takratnih dogodkov, ki so bili v kulturi še redkost, je prav, da ostane tudi o tem nekaj zapisanega za tiste, ki bodo morda kdaj pozneje pisali likovno kroniko Saleške doline. Spomini so pač spomini in zato je mogoče bilo kaj tudi drugače — mislim samo v organizacijskem smislu.

Po sklepu slovenske vlade je 8. februar, dan Prešernove smrti, uzakonjen kot slovenski kulturni praznik. Točno več ne vem, ali je bila organizacija razstave v Šoštanju v rokah kulturnega društva ali mladinske organizacije, dejstvo pa je, da je bil v Šoštanju, v počastitev kulturnega praznika, v februarju 1947 leta, organiziran kulturni teden. Tudi ne vem več ali sem zamislil o likovni razstavi predlagal jaz ali pa morda kdo drug. Važno je to, da je razstava bila in da smo na njej razstavljali že pokojna Majda Kurnik in Janez Ravljen, Mišo Skornšek in Viktor Kojc. Razstava je bila postavljena v sedanjem gostinskem prostoru Kajuhovega doma. V večji sobi, v nadstropju, pa je Janez Ravljen uredil muzej NOB s številnimi fotografijami in maketo spomenika NOB, ki jo je izdelal domačin, akademski kipar Ivan Napotnik.

Majda Kurnik je bila takrat še študentka Akademije likovnih umetnosti v Beogradu, ki jo je končala 1949 leta. Njene risbe na običajnih risalnih listih so bile žigosane, zato sklepam, da so bile dlokaz sprejemne izpita za Akademijo. Verjetno sta jih za razstavo posredovala njena starša. V glavnem so bile risbe portretov s svinčnikom, izstopala pa je risba s sepijo, ki je predstavljala talce. Kritiki takratne razstave je zapisal, da je to najboljšo delo na razstavi, kar je bilo tudi razumljivo, saj je bila Majda odlična risarka in je takrat končala že drugi letnik Akademije. V letih 1942—43 je obiskovala celo Josičevo privatno slikarsko šolo v Beogradu — drugi pa smo bili res pravi samouki. Janez Ravljen se spominjam še iz zadnjih let stare Jugoslavije, ko je risal in slikal razne reklame za kino, ki ga je imel v nadstropju hotela »Jugoslavija« (sedanji Kajuhov dom).

Sicer pa je Janez za razstavo naredil dvoje poprsij Tita in Lenina v mavcu. Mišo Skornšek je razstavljal njemu tako značilne

romantične pokrajine in lovske motive v olju, ki jim je ostal zvest še dandanašnje dni. Tudi jaz sem razstavil nekaj portretov, med njimi portret pokojne žene in pa velik portret Karla Destovnika-Kajuha. Ta Kajuhova slika je vseskozi visela v takratnem Kinu, ki je bil od okupacije dalje v Kavarniških prostorih bivšega hotela »Union«. Pred leti so ga porušili, stal pa je pri mostu čez Pako, na Glavnem trgu. Ta slika je sedaj v podružnični šoli v Belih vodah, kjer je pred šolo tudi Kajuhov spomenik.

Naj omenim še to, da je bila ob zaključku kulturnega tedna svečana proslava v domu Partizana, kjer sem dobil tudi diploma, ki sem jo jeseni 1947 leta, ko sem šel k vojakom, dal v takratno sobo mladinske organizacije. Škoda, če bi jo zadržal doma, bi se ohranila do današnjih dni in še dlje. Bila je unikat s Prešernovim likom, naslikal pa jo je slikar Bogo Širok, takrat zaposlen kot slikar pri Milanu Horvatu, lastniku podjetja Umetnostna lesna obrt v Šoštanju.

Ker je letos minilo že 40 let od te prve povojne razstave v Šoštanju in dolini sploh, in ker poteka letos tudi 20 let od smrti Majde Kurnik, ki je umrla 28. maja 1967 leta v Beogradu, stara komaj 47 let, bom v njen spomin napisal še nekaj vrstic.

Oče Tone je prišel v Šoštanj iz Ljubljane, menda v letu 1911 ali 1912, in je bil uradnik v advokatski pisarni dr. Frana Mayerja v Šoštanju. Hkrati pa je bil zelo aktiven (načelnik) pri telovadnem društvu Sokol ter izredno vnet igralec in režiser pri dramskem društvu. Kmalu se je poročil z domačinko Milko Rajster ter se zaposlil v Rudniku lignita v Škalah pri Velenju, kamor se je tudi preselil. Po upokojitvi pa je prišel zopet v Šoštanj in bil dolgoletni predsednik Društva upokojevcov.

Majda je bila prva hči, rodila pa se je 2. avgusta 1920 leta. V vsej meni dosegljivi srbski bibliografiji o Majdi so Škale napačno napisane, brez črke K. V Enciklopediji likovnih umetnosti (Zagreb 1964) je tudi napačna letnica rojstva, Velenje 1924, kakor tudi leto končane Akademije, leta 1948. Dr. Fran Šijavec pa v svoji »Sodobni slovenski likovni umetnosti«, izdani v Mariboru leta 1961 (na strani 231), Majdo Kurnik omenja le kot slikarko, ki se lepo uveljavlja v Beogradu, brez vsakršnih podatkov.

Majda je tik pred drugo vojno končala učiteljico v Ljubljani in bila nastavljen v neki vasi pri Murški Soboti. Okupator je družino kmalu izselil v Srbijo in tako se je Majda, že 1941 leta, znašla v Beogradu. Septembra, leta 1943, se je vpisala na Akademijo likovnih umetnosti in jo leta 1949 tudi končala. Nato se je do leta 1951 izpopolnjevala še v državni mojstrski delavnici pri slikarju Milu Milunoviću. Leta 1951 je postala član Zdrženja likovnih umetnikov Srbije. Studijsko pa se je izpopolnjevala še mesec dni v Italiji in šest mesecev v Parizu, kjer je bila ponovno dva meseca leta 1960 kot stipendistka fonda Moše Pijada.

Prvič je razstavljala leta 1951 na razstavi samostojnih v Beogradu in od takrat dalje še na mnogih drugih skupinskih razstavah. Prvo samostojno razstavo pa je imela leta 1953 v galeriji Grafičnega kolektiva v Beogradu. O tej razstavi je v Slovenskem poročevalcu, 9. decembra, pisal Velenčan Vlado Valenček, tudi sam ljubiteljski slikar, ki je takrat služboval menda v diplomatski službi v Beogradu in je Majdo, kot rojakinjo iz Velenja, dobro poznal. Po smrti je bilo še več njenih razstav. Leta 1969 tu v mestni galeriji v Ljubljani. O tej razstavi so pisali vsi slovenski dnevniki in tudi revijalni tisk. Razen tega je tudi mnogokrat razstavljala skupinsko, v raznih krajih Jugoslavije. Zadnja razstava, 150 Majdinih risb iz let 1942—1948, je bila v galeriji Kulturnega centra v Beogradu decembra 1985. Morda še tudi kje drugje, za kar pa jaz žal ne vem.

Na tej razstavi je bilo tudi več risb s sremске fronte iz leta 1945, ki so nastale dobesedno na bojišču, kot piše v reviji »Duga«, 14. decembra 1985, recenzentka Nataša Jokić. Kot protovojne je na sremški fronti padel Majdin brat gimnazijec Marjan, star komaj 17 let.

Od leta 1963, ko jo je napadla težka bolezen, je razstavljala redkeje. Kljub temu pa je še naprej neumorno slikala vse do septembra 1966 leta, ko ji je zahrbtna bolezen slikanje povsem preprečila. Tega leta je naslikala še svoj zadnji avtoportret z dvignjeno roko, ki ga tudi objavljamo kot njen zadnji pozdrav življenju in slikanju.

Toliko res zelo zgosteno ob 40-letnici prve likovne razstave v Šoštanju skupaj z Majdo Kurnik, hkrati pa tudi v spomin 20-letnice njene smrti 28. maja 1967 leta v Beogradu.

Pred dnevi sem v Šoštanju govoril z njeno prijateljico in soimenjakinjo Silvo Kurnik iz Beograda, katere oče je bil Franc Kurnik iz Šoštanja. Zanimivo je, da je tudi Silva Kurnik ljubiteljska slikarka, ki mi je med drugim povedala, da so Majdine slike v Beogradu vedno bolj cenjene. Stevan Stanić pa je celo zapisal, da smo šele 75 let po smrti znane srbske slikarke Nadežde Petrović odkrili in Evropi pokazali Majdino veliko avantgardno slikarstvo. Sam sem se z Majdo srečal že enkrat in to ob smrti njene očeta, ki so ga pokopali v Šoštanju.

V zadnjem članku »Strašna trava zaborava«, ki je izšel o Majdi Kurnik v beograjski reviji »Bazar«, 29. avgusta 1986 leta, izpod peresa Stevana Stanića, ob bližnji 20-letnici Majdine

smrti, avtor piše, da slikar Marklen Mosijenko, njen življenjski sopotnik in prijatelj, Majdine slike (zapuščino) brezuspešno »ponuja Šoštanj — Velenje«, da bi bile končno razstavljene in na ogled v rodnem kraju in na enem mestu, saj sedaj samevajo v mraku ateljeja. Če je to res, potem je prava sramota za kulturno skupnost in občino Velenje, da se ne more spoznameti s slikarjem Mosijenkom o zapuščini edine akademske slikarke iz Saleške doline, ki se je šolala in tudi zelo uspešno uveljavila v Beogradu. Ali pa, da bi v počastitev 20-letnice njene smrti priredili v Kulturnem centru Ivan Napotnik v Titovem Velenju njeno retrospektivno razstavo. To bi bilo vsekakor najmanj, kar bi lahko v tem trenutku storili v Majdin spomin. Mar smo do domačinov res tako neizprosno kruti in brezbržni?

Majda Kurnik je bila med NOB neustrašna borka III. Armije na sremški fronti, kjer je tudi neumorno risala, dobesedno na položajih, dokler ni interveriral in jo zaščitil sam komandant III. vojvodinske armade general Kosta NAD, ki je že takrat znal ceniti in vrednotiti ustvarjalno moč naše umetnice in rojakinje akademske slikarke Majde Kurnik.

Ob koncu pa naj zapišem še to, da je poleti 1986 leta, na svojem domu v fruškgorski vasi Jasku, njen nekdanji komandant general Kosta NAD v krogu svojih prijateljev, ko je obujal spomine na Majdo, dejal: »Majda, Majda... morali bi ji postaviti poseben spomenik nežnosti in ljudske lepote.«

Viktor Kojc

Dvignjeni zastor 68

Demos

Cepite drva, ne atomov!
(Dragan Marušić)

Srce ima razloge,
ki jih pamet ne pozna!
(Pascal)

V petek, 18. decembra 1987 je Franc Veternik iz Zavodnej po etru Vala 202 sporočil prebivalcem velenjske, moziške in slovenjgraške občine, da ODLAGALIŠČA JEDRSKIH SMETI NA TEH PODROČJIH NE BO! Ne bo ga zaradi zagotovila in trdne obljube predsednika Izvršnega sveta Skupščine SRS Dušana Sinigoja in predsednika Skupščine SRS Mirana Potrča, h katerima se je po nalogu protestnega shoda odpravila posebej imenovana delegacija.

Novica je bila izjemna in dokazuje, da je ljudska volja le dosegla svoje. Skoraj se ni mogoče spomniti primera, da bi se zahtevale ljudi tako hitro uresničile. Nekateri nam bodo sicer očitali navivnost, češ, predsedniki se menjujejo, novi pa običajno radi pozabljajo obljube svojih predhodnikov... Temu očitku je mogoče pritruditi in dodati, da bi neprimerno večjo težo imel sklep republiške skupščine! Toda! Vseeno se nam zdi preprosto nemogoče, da bi si kdo upal zamolčati plebiscitarno odločitev tisočev ljudi in jasno obljubo predstavnikov najvišjih državnih teles.

Zmaga torej! Velja ji skromno nazdraviti tudi zaradi tega, ker se prav te dni potrjuje utemeljenost bojarni mnogih (tudi mi smo med njimi), da bi lahko enkrat zgrajeno odlagališče zaživel svoje življenje. Odmaknjeno od oči in nadzora prizadetih ljudi. Prav te dni je namreč v ZRN izbruhnila nova »atomska« afera, ki dokazuje upravičenost strahu.

Poglejmo, v čem je stvar! Takšni in drugačni strokovnjaki so nas, laike, ves čas poudarjali in blagohotno opozarjali, da o stvareh nimamo nobenega pojma, predvsem pa, da ne ločimo nizko in srednje radioaktivnih smeti od visoko radioaktivnih (izrabljenega goriva). Skladiščenje obeh naj bi zahtevalo popolnoma različne postopke, vsako namigovanje, da bi lahko v skladišče za nizko in srednje aktivne odpadke na skrivaj začeli prihajati tudi visokoradioaktivni, pa naj bi bilo plod prenapete domišljije, flancanja neukih ekologov in zaslepljenosti slabo obveščenih ljudi. To strokovno soljenje pameti je bilo končno in ponovno postavljeno na laž, zdrava ljudska pamet in strah pa sta ponovno imela prav. Hudo tistim, ki ne poslušajo glasu ljudstva!

V tehnični in sicer neprimerne bolj razviti deželi kot je Jugoslavija, Zvezni republiki Nemčiji, se je zgodilo nekaj, kar ti kaže na strah v kosti. Podjetje Transnuclear, edino specializirano za prevoz jedrskih smeti v ZRN, naj bi bilo zadolženo za varen prevoz nizko radioaktivnih nemških

obpadkov do Belgije (tam jih stiskajo oziroma prepakirajo) in nazaj na skladiščenje v ZRN (mimoogrede, tudi v tej fantastično razviti deželi se vedno nizko aktivne odpadke skladiščijo začasno, ponavadi v maticnih jedrskih elektrarnah — to pač povsem demantira agresivne izjave nekaterih naših »znanstvenikov«, češ da je to v svetu že zdavnaj in dokončno rešeno). Toda kaj se je zgodilo? Na dan je prišlo, da je ob pomoči mastnih podkupnih Transnuclear iz Belgije tajno dovažal v ZRN tudi nevarne količine visoko radioaktivnih odpadkov, tudi plutonij 239! In to v sodih, ki so primerni le za shranjevanje nizko radioaktivnih smeti! Izbruhnila je svinjska afera, Transnuclear bo verjetno šel na boben, eden od uslužbenecv elektrogospodarstva je šel pod vlak, vrstijo se odpusti v zahodnonemških jedrskih elektrarnah in podobno. Toda to je vse skupaj nič proti temu, kar bi se lahko in kar se še lahko zgodi s temi odpadki. In to v razviti in civilizirani deželi!

Sele v luči teh frapantnih dejstev lahko bolj razumemo, česa smo se rešili prebivalci naše in sosednih dolin. Sele zdaj bo mogoče laže razumeti naš predlog, da bi bilo potrebno predvsem aktivistom iz Zavodnej pripeti kakšno odklikovanje, če smo z njimi že tako radodarni. Prejeli ga bodo vsekakor, toda bolje bi bilo, če jim ga dodelimo mi, kot pa zgodovina.

Ob skromnem (in zaenkrat pretežno lokalnem) navdušenju nad uspehom, pa ne smemo pozabiti na »čezobčinsko« poslanstvo protestnega shoda in našega občinskega ekološkega gibanja nasploh. Zahtevana je bila namreč prepoved gradnje odlagališča kjerkoli v naši deželi. Obljuba velenjski in sosednjim občinam nas ne sme zazibati v lokalni sen. Podporo smo dolžni ponuditi vsem naslednjim občinam, ki bodo v Ljubljano za nami romale po podobna zagotovila. S tem bomo dokazali zrelost in poštenost — to, kar »trde« nuklearce najbolj skrbi. S tem bomo dokazali tudi to, da spoštujemo državljanski pogum ljudi iz Zavodnej, ki so nas zбудili iz vdanošni v usodo in trdo, toda dostojanstveno izbojevali prvo zmago.

Lepšega novoletnega darila nam niso mogli pokloniti!

Vane GOŠNIK

Nuklearne elektrarne (ne)ukročeno besnilo

Letos poleti je v nakladi 2500 izvodov v ediciji »Pro et contra« v Beogradu izšla knjiga »Nuklearne elektrarne, (ne)ukročena goropad«. Doživela je izreden sprejem pri bralcih in kritikih, pa tudi izjemno veliko odmevov v sredstvih obveščanja, predvsem v drugih republikah (Večernje novosti, Borba, TV Beograd in Novi sad, Politika ekspres, NIN, Tanjug, Mladost, Večernji list, Intervju, Galaksija, Politika). Vsi so si edini, da je knjiga izredno sredstvo v borbi za varovanje in zaščito človekovega okolja.

V to smo se prepričali sami, ko smo jo prebrali. Pojavila se je leto in pol po razpisu mednarodne licitacije za izgradnjo nuklearnih elektrarn v Jugoslaviji in ob obletnici katastrofe v Černobilu. Knjiga ni pisana s strokovnimi ali političnimi ambicijami, čeprav je jasno, da se temu povsem ni mogla ogniti, vsekakor pa je to relativno enostavno in lahko razumljivo čtivo, namenjeno ljudem, ki jim ni vseeno, ali bo Jugoslavija vstopila v nuklearni program ali ne!

Delo prihaja v izredno aktualnem času polemik o nuklearnih elektrarnah. Kljub temu, da sta avtorja (eden od njiju, Dušan Miklja, je dopisnik Tanjuga v New Yorku) želela ponuditi predvsem čim bolj objektivne informacije in argumente, nista povsem ravnodušna in objektivistična. To pa je kvečjemu koristno,

saj sta se lotila teme, ob kateri človek ne more ostati neprizadet. Knjiga ponuja stališča, ki se v zvezi z nuklearkami pojavljajo po svetu, pa tudi poglede naših znanstvenih in javnih delavcev. Poseben poudarek sta avtorja namenila družbenim in socialnim posledicam uporabe nuklearne tehnologije, s tem pa spodbujata nadaljnje vzpostavljane demokratične kritične javnosti in rast ekološke zavesti (budnosti?) pri naših ljudeh.

V času, ko hrvaški (ali res le hrvaški?) nuklearni lobi skrivaj nadaljuje s pripravami na gradnjo NE Prevlada, pomeni to delo (prvo te vrste pri nas) izjemen in hraber podvig javne besede in državljanskega poguma. Še posebej zaradi tega, ker v SR Hrvatski prav zdaj teče več kazenskih postopkov proti javnim uslužbenecem, ki naj bi prejeli podkupnino od proizvajalcev atomske opreme.

Pomembna pa je knjiga tudi za nas, prebivalce Saleške doline. Predvsem, toda ne le zaradi grožnje graditve odlagališča za nizko in srednje radioaktivne odpadke. Naj si zato dovolimo na koncu zapisati malo reklamo. Avtor Predrag Jermeić je za naše, velenjsko tržišče prijazno odstopil 100 izvodov, ki se bodo po izredni ceni 5.000 din prodajali na stojnici na Prešernovi cesti v petek, 25. decembra popoldan in v soboto, 24. decembra ves dan. Pa tudi naslednje dni, če ne bo takoj vse prodano. Predlagamo vam, da izkoristite to izjemno priložnost!

Vane Gošnik

ZNANEC — ne samo z ulice!

Prav v prazničnih dneh se je moj znanec »srečal« z Abrahamom. Če bi bil samo znanec, bi verjetno tudi samo nazdravil njemu in njegovemu jubileju.

Ker pa sem se nešteto krat srečal z njim, ko sva skupaj pripravljala najbolj razumljive informacije za naše občane, sem smatral, da si zasluži ob tej življenjski obletnici malo več pozornosti.

Torej »poškili« sem v določeno njegovo življenjsko področje, v katero me ni »spustil«, ker želi še naprej mirno in skromno življenje, takšno kakršnega se spominja od svoje rane mladosti.

Pa vseeno Bogdan Mugerle se je rodil 1. decembra 1937, v Pecnici pri Mariboru, v skromni delavski družini.

Spodbujal sem ga k prvemu spominu na njegova mladostna leta, pa sem videl, da sem ga polomil.

Bogdan pravi, da mu je ostalo iz mladosti v spominu, ko je moral v prvi razred osnovne šole-takrat še nemške, celi 7 km peš, čez hrib in dol. Spominja se, da je bila šola v nekakšnih lesenih barakah iz katerih je bilo zaradi bombardiranja treba nešteto krat bežati v zaklonišče.

Z vso zavzetostjo in prizadetostjo mi govori o pomanjkanju v mladostnih letih, o ljubezni do matere, za katero bi dal vse svoje-najdražje.

Vztrajal sem naprej! Predvsem, kaj ga je privedlo v novinarski poklic. Zamenjanih vlog sva bila lahko neenakopravna sogovornika, ko mi je pripovedoval:

»Veselilo me je graverstva pa mi ni bilo dano. Bil sem oblikovalec v Tovarni meril v Slovenj Gradcu, urednik internege glasila TRISO, pa ured-

nik mladinske oddaje na radiu Slovenj Gradec.

V Mariboru nato tudi urednik glasila Primat.«

No, jaz poznam Bogdana od prihoda v Titovo Velenje. Bilo je to leta 1981. Od takrat srečujemo njegove prispevke v Našem času, na radiu Velenje. Poznam pa ga tudi s stikov in srečanj, tudi iz ulice.

Skratka, Mugerle dela v novinarstvu že 15 let. V svojem zavzetem pripovedovanju zna poudariti, da mu ni bilo nikoli žal, da se je odločil za ta poklic pa čeprav tu ni ustaljenega delovnega časa. Največkrat je treba delati tudi takrat, ko se drugi veselijo in praznujejo.

Prav zato ni časa za hobije. Edino, kar še utegne narediti za svojo sprostitve, so izleti v naravo, to pa je tudi vse.

V trenutkih predaha je v dru-

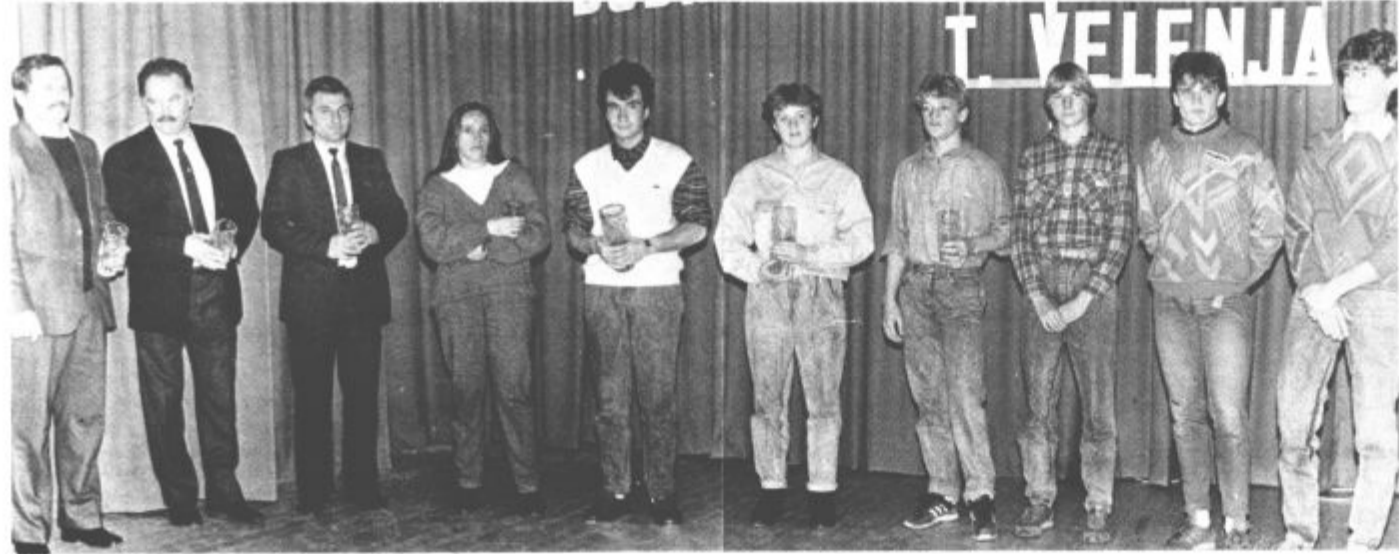

žinskem krogu proslavil svoj življenjski jubilej.

Čestitkam pa se pridružim vsi tisti, ki ga vsakodnevno srečujemo, po ulicah našega mesta, opremljenega s fotoaparatom in beremo ter poslušamo njegove izvirne prispevke iz vsakodnevnih dogajanj in življenja naših občanov.

Bogdan, še na mnoga leta.

M. U.

Najboljši: (od leve proti desni) Gorenje (pokal je prejel Miro Pruš), KS Šoštanj (Matjaž Natek), KS Škale (Herman Arlič), Borec (Tanja Šalomon, Fortunad Legner, Renata Rednak in ekipa mladincev skakalcev — Gorazd Pogorelčnik, Gregor Dolar, Roman Tamše in Boris Pušnik.

Priznanja in pokale sta podeljevala Jože Kavčičnik podpredsednik ZTKO Velenje in Tone Brodnik, predsednik odbora za plan in razvoj pri OTKS, Renati Rednak pa je pokal podelil Ivo Zorčič.

S slovesno razglasitve športnika občine Velenje za leto 1987

»Splača se vlagati v nas«

RENATA REDNAK — plavalka in FORTUNA LEGNER — strelca, sta najboljša športnika občine Velenje za leto, MLADINCI SMUČARSKO-SKAKALNEGA KLUBA TITOVO VELJENJE (BORIS PUŠNIK, ROMAN TAMŠE, GREGOR DOLAR in GORAZD POGORELČNIK) — najboljša ekipa, ŠKALE najboljša vaška krajevna, ŠOŠTANJ najboljša mestna krajevna skupnost; najboljša delovna organizacija je GORENJE, BOREC z osnovne šole Veljka Vlahoviča, najboljša šolsko športno društvo.

Slovesno so najboljšo razglasili prejšnji petek zvečer v novem domu v Škalah s prigodnim kulturnim programom, ki ga je pripravil tamkajšnji TVD Partizan. V njem so sodelovali mešani pevski zbor lovcev krajevne skupnosti Škale pod vodstvom Zmage Frankoviča, njihova plesna skupina in šolarji. V dvorani se je zbralo veliko ljubiteljev športa, med gosti pa je bil tudi predsednik ZTKO Slovenije Ivo Zorčič. Poleg razglasitve najboljših so podelili tudi druga mnoga priznanja — za športne uspehe posameznikom in ekipam, amaterskim delavcem, bloudkove značke in plakete ZTKO.

Po uvodnih pozdravnih besedah predsednika TVD Partizan Hermana Arliča je spregovoril podpredsednik ZTKO Slovenije Jože Kavčičnik. Že na samem začetku se je vprašal, »kako bomo mi, ki nam je zaupana politika vodenja telesne kulture v občini, zagotavljali mladim osnovne pogoje za doseganje boljših in vrhunskih rezultatov, starejšim pa

omogočili vzdrževanje osnovnih psihofizičnih sposobnosti, ki jih potrebujejo za vsakdanje delo.« Opozoril je, da se že v tem trenutku v nekaterih športnih panogah pojavlja to, da je uspeh posameznika odvisen od tega, kolikšen delež lastnih sredstev starši vložijo v športni razvoj svojega otroka. In dejal: »Obdobje, ki je pred nami, nas opozarja na to, da bo prispevek družbe, ki naj bi zagotavljala sredstva za razvoj TK v občini in za programe OTKS, bistveno zmanjšan. Zaradi tega bomo primorani programe minimizirati — skrajšati — okrniti, kriterije za delitev sredstev pa poostri, tako da bomo lahko zagotovili sredstva za delo samo najboljšim. Večji del rekreacijskih oblik športnega življenja v občini bo v tem primeru delež strani ZTKO samo v obliki organizacijske pomoči.

Iz sredstev, ki jih ZTKO dobiva od OTKS, bomo podpirali delo z mladimi, ki bo programsko in organizacijsko na najvišjih nivojih, in kjer tudi športni uspehi ne bodo izostajali. Zavedamo se, da bo s tem okrnjena množičnost, da bo s tem slabšim, ki

so še kako potrebni športno-rekreativni dejavnosti oteženo udeleževanje in aktivno vključevanje v šport — saj z rezinico kruha, ki jo za ta namen namerava družba odmeriti OTKS ni mogoče nahraniti toliko lačnih ust. Da bo s tem zdravstveno stanje otrok in starejših še slabše, mislim, da ni potrebno še posebej omenjati. Rešitve se kažejo v vključevanju teh kategorij športnikov znotraj DPM, KS in preko rekreacijskih dejavnosti, ki jih organizirajo DO. Prav pri slednjih oblikah vključevanja v športno dejavnost vidimo veliko možnosti sodelovanja med komisijo za SR pri ZTKO in komisijami za SR in KS ter službami za SR v posameznih DO.

Dragi tovariši, stojimo pred prelomnico, ko bomo morali v naših vrstah priznati, DA BOLJŠI MORAJO

DOBITI — to pa je v športu tudi pravilo: ZMAGA NAJ BOLJŠI!

Sem optimist in mislim, da bodo skupno in vztrajno borbo ter dobro organiziranostjo dosegli boljše in za vidna vredne rezultate. S tem bomo družbi dokazali, da se spleča vlagati v nas.

Veliko je še besed in misli, vendar bi danes, ob tej svečanosti vsem nagajencem čestital v imenu OTKS in ZTKO za dosežke, ki ste jih dosegli v tem letu.

Športnikom želim v letu 1988 kar najboljše rezultate in velike športne vne, njihovim trenerjem in športnim delavcem pa vztrajno borbo pri organiziranju kar najboljših pogojev za njihove izbrance.«

Renata Rednak

Zelo mlada je še, še pionirka, »stara« le trinajst let. Visoko priznanje je dobila torej zelo zgodaj, vendar je trdno podkrepjeno z njenimi rezultati. Odveč je naštevati njene zmage in odlične dosežke na republiških in državnih prvenstvih ter drugih tekmovanjih. Sama šteje za svoje največje uspehe nastop v državni reprezentanci na letošnjem balkan-

skem prvenstvu v turškem Izmiru. Tam sicer ni izpolnila svojih pričakovanj, ker je nastopila po boleznih, vendar je vseeno zadovoljna, prav tako pa tudi z nastopom na absolutnem državnem prvenstvu.

Kaj pravi sama?
»Tea priznanja zares nisem pričakovala, mislila sem, da bo športnica leta Alenka Oven. Ko sem zvedela za to, sem bila več kot presenečena in presrečna, kar solze so mi tekle. Seveda priznanje prija, vendar pomeni še

Iz pozdravnih besed predsednika ZTKO Slovenije Iva Zorčiča

»Vedno kadar športniki dobivajo priznanje mi je prijetno. Zdi se mi, da bi danes morali dobiti priznanja vsi, ki sedite v tej dvorani, vsi prebivalci občine Velenje. Toliko dobrih in perspektivnih športnikov se redkokdaj in v redkokateri slovenski občini zbere na enem mestu. Zato je vaš praznik toliko večji ...

Razviti športni narodi so že zdavnaj ugotovili, da je telesna kultura pomemben produkcijski dejavnik, da je pomemben dejavnik zadovoljstva in sreče ljudi. Tako jo moramo razumeti tudi pri nas ...

Ne glede na to, da nam je v teh težkih časih težko odvajati sredstva za kulturo, mislim, da jih bomo za naše najboljše in najbolj perspektivne športnike vedno našli. Moramo pa krepiti tudi našo zavest o potrebnosti telesne kulture za vsakogar. Ne le za najboljše, temveč gojiti športne navade že v otroških letih, da bodo tisti mladi ljudje, ki se bodo navadili na telesno kulturo, te navade ohranili tudi v zrelih in poznih letih.«

več in bolje delati in uresničiti velike cilje, ki jih ni malo.«

Kakšna je torej tvoja kratka, a zelo uspešna športna pot?

»Splaval sem s petimi leti, resno pa sem se s plavanjem pričela ukvarjati poldrugo leto zatem. Malo me je zato navdušil brat, malo Natalija in moja prva trenerka. Začelo se je pravzaprav na plavalnem tečaju. Tam so me nagovorili, poskusila sem, pričeli so se vrstiti rezultati in tako sem nadaljevala. Treniran dvakrat na dan, v vodi sem tri ure in pol,

dnevno pa preplavam okrog deset kilometrov. Če sem kdaj pomislila, da bi ob vseh naporih prenehala? Ja, bile so stiske, vendar mi danes ni žal, da sem vztrajala.«

Kaj pa šola, prosti čas?
»Obiskujem sedmi razred, gre mi v redu, preveč pa tudi ne manjkam. Prostege časa mi vseeno ne manjka. Takrat rada poslušam glasbo, rada sem ob računalniku, pa razne posterje zbiram.«

Renati želimo še veliko lepih uspehov!

Fortunad Legner

Fortunad Legner — ime ki so ga ljubitelji strelskega športa na straneh našega tednika, Dela in še kakšnega drugega časopisa v zadnjem času večkrat zasledili. Kako ne, saj dosega fant uspeh za uspehom, zavidenja vrednih.

Fortunad je prijel za puško pred sedmimi leti. Vendar ni in ni šlo najbolje. Zadnji dve sezoni pa je postala njegova »spremljevalka« pištola in ... Svojo zvedavost je o strelskem športu in o orožju potošil v krožku na osnovni šoli Mihe Pintarja Toleda v Titovem Velenju. Od tam ga je

pot vodila v strelsko društvo Mrož. Tako barve tega kluba »krasijo« republiško in državno strelsko reprezentanco že skoraj dve leti. Gotovo ob tem ni treba posebej poudarjati zadovoljstva njegovih klubskih tovarišev, mentorjev s komaj 19-letnim članom. Nudijo mu kolikor pač lahko. Kaj dosti mu zaradi pomanjkanja denarja tudi ne morejo. Vsa stvar je namreč precej draga.

In recept za uspehe? Pravilo mirne roke in ostrih oči tu ne igra nobene vloge. Veliko pomembnejše je psihološko stanje tekmovalca — strelca.« Psihično moraš biti dobro pripravljen, »stabilen«, pred tekmo se ne smeš obremenjevati s kakršnimi koli težavami. Se malo talenta, vse ostalo naredijo treningi.«

Dvakrat na dan preživlja kar nekaj ur na strelšču pred tekmo, sicer pa enkrat na dan. Toliko volje ter veselja kot ga ima Fortunad v tem športu človek sreča le malokdaj. »Zame tu ni naporov. Če delaš z veseljem, s srcem, potem treninji niso nobena muka,« je pokomentiral.

Njegove uspehe seveda poleg klubskih tovarišev zvesto spremlja njegova mama. V začetku se je kar težko navadila, da je fant toliko časa z doma. Sedaj je nekoliko lažje, vendar: »Saj veste kakšne so mame. Moja se prav nič ne razlikuje od drugih.« Poleg nje moramo omeniti še Fortunatove sošolce in sošolke kovinarske usmeritve na Centru srednjih šol v Titovem Velenju, učitelje, ki so mu šli velikokrat na ro-

ko. »Ce sem odkrit: najprej je bilo streljanje, šele nato učenje.«

Želje so sestavni del tega večkrat krutega življenja. Vsak po svojih najboljših močeh si jih prizadevamo uresničiti. Fortunad si želi, da bi ostal še naprej tako dober tudi naslednje leto, ko bo stopil v članske vrste. Čaka ga še vojaška služba, nato pa usklajevanje — med delovnim mestom in streljanjem. Uspehi in veselje vlečejo. Fortunad ne ve, kdaj bo lahko, in če sploh bo lahko, da temu športu slovo. Kar zlepa gotovo ne bo šlo, saj je kanček k vsemu dodal še naziv športnika leta. Pomeni mu spodbudo za vztrajneje in vestno delo ter še večja prizadevanja za vzpenjanje po stopničkah navzgor tudi v prihodnje. —tp—

PRIZNANJA ZA ŠPORTNE USPEHE 1987 — SAŠA SILOVŠEK, DARJA RAVNJAK, MIRAN RAUTER, KATJA MIJOČ, SAMO CMOK, NATALIJA MRAZ, MIRAN HUDOURNIK, GREGA SUHADOLNIK, MELITA RANT, ROBI HABJANIČ, IVICE MALATESTINIČ, ALENKA OVEN, MATEJ ŠUMNIK, MARKO ŠTOR, JANI ŽIVKO, TOMO GORIŠEK, PETAR PEJKUNOVIČ, ISMET ČERKEZVIČ, GORAZD POGORELČNIK, GREGOR DOLAR, BOŠTJAN REDNAK, BORIS KLANČNIK, DENIS BOŠA, SIMON VETERNIK, JANEZ ŠTUHEC, VINKO TRIJKAVS IN ALOJZ TRSTENJAK.

PRIZNANJA ZA ŠPORTNE USPEHE 1987 — ZA EKIPJE: 1. Mladinski ekipi ZRK Velenje, 2. Strelski družini »MROŽ« Velenje — člani, 3. Strelski družini »MROŽ« Velenje — članice.

PRIZNANJA AMATERSKIM DELAVCEM: družina Repnik iz Škal, Elica Bah, Peter Jaklič, Jože Zakošek, Franc Podgoršek, Tone Pogorelčnik, Stane Iršič, Ivan Mihelič, Zlatko Praprotnik, Igor Simončič in Marjan Zadravec.

BLOUDKOVE ZNAČKE: BRONASTE BLOUDKOVE ZNAČKE: Vera Zupančič — AK Velenje, Feliks Zamuda — Smučarsko-skakalni klub Velenje, Emil Rednak — Težko-atletski klub Velenje, Franc Hribernik — Namizno teniški klub »TEMPO«, Janez Erhart — Šaleški teniški klub Velenje, Jože Gorišek — Smučarski klub Velenje, Herman Ravter — Smučarski klub Velenje, Drago Tamše — Smučarski klub Velenje.

SREBRNE BLOUDKOVE ZNAČKE: Milan Čepelnik — Smučarsko-

skakalni klub Velenje, Franc Dolar — Smučarsko-skakalni klub Velenje, Tone Hribar — Smučarski klub Velenje.

NAJBOLJŠA ŠOLSKA ŠPORTNA DRUŠTVA: 1. Borec, OŠ Veljko Vlahovič, 2. Anton Aškerc, 3. Bratov Mravljakov, 4. Lignit, OŠ MP Toleda, 5. Rudar, OŠ Gustav Šilih, 6. Biba Röck, 7. Kajuh, OŠ KD Kajuh, 8. Projekt, OŠ XIV. divizije, 9. Bratov Letonje.

Podelili so tudi plakete ZTKO Velenje. Prejeli so jih: BRONASTO Vinčo Ocepčev, Magda Žist, Franc Ojsteršek, Karolina Szabo, Olga Mravljak, Janko Vrtačnik, Jože Hudournik, Martin Štajner, Karel Koželj, Mirko Zolner, Zdravko Oblak; SREBRNO: Ivo Rahten; ZLATO: Miloš Volk in Atletski klub Titovo Velenje.

Pavla Trogar — 5 desetletij in pol v telesni kulturi

Med dobitniki letošnje Bloudkove nagrade, najvišjega slovenskega priznanja za dosežke na področju športa in telesne kulture, je bila tudi Pavla Trogar iz

Mozirja. To visoko nagrado je prejela za dolgoletno delo v telesni kulturi in za uspehe na področju množičnosti, za vzgojno delo, pa tudi za neumorno delo v

gozdni šoli Partizana Slovenije v Lokah pri Mozirju. Nagrada torej v prave roke, saj 55 let dela v telesni kulturi vsekakor ni prav pogost pojav.

»Res je dolga moja pot v telesni kulturi. Pričela se je leta 1932, ko je Sokol v Mozirju slavil 30-letnico. Takrat sem na prostoru ob Savinji prvič nastopila in se »okužila« s telesno vzgojo. Precej je na vse skupaj vplival moj oče, ki je bil starosta Sokola v Mozirju, takrat zelo naprednem kraju, in si je predvsem želel več vaditeljev za boljše delo društva. Tako sem se leta 1936 prvič udeležila tečaja v gozdni šoli v Lokah pri Mozirju, kar je moje veselje le še okrepilo in me zapisalo telesni kulturi za vse življenje. Po tečaju sem prevzela vadbo naraščajnic in vse do vojne smo pridno delali, prirejali akademije in podobno.«

Vojna je seveda vse zavrla. Vse napredne krajanje, tudi iz vrst Sokola, so Nemci zaprli, mlade za klesaleval in predvsem želeli zvede-

ti, kje je sokolski prapor. Niso ga našli, saj so ga mladi dobro skrili. Med vojno se je sicer nekoliko poskuševal, vendar ima danes še toliko večjo vrednost. Pavla Trogar in njeno družino so okupatorji izselili v Srbijo, v Kruševac.

»Po vojni smo se vrnili in takoj pričeli z delom, za katerega smo morali poprijeti mladi. Morali smo obnoviti precej razdejan sokolski dom, bilo nas je veliko in pridno smo delali, udarniško seveda, pričeli smo tudi z nastopmi. Za začetek smo ustanovili Telovadno društvo Mozirje in kasneje v skladu s smernicami Fiskulturno društvo. Veliko smo delali, obnovili dom, gradili igrišča in podobno. Tudi z vadbo za pomembnejše nastope smo pričeli. Vabili smo v Celju in se ponoči peš vračali v Mozirje z železniške postaje v Smartnem, zatem pa sodelovali tudi na velikem zletu v Pragi. Podobnih zletov smo se udeleževali tudi v Celju, Ljubljani, Beogradu in drugod. Telovadke so nastopale na

državnih prvenstvih in drugih tekmovanjih širom po Jugoslaviji.«

Takratni okrajni fiskulturni odbori, sedanje zveze telesnokulturnih organizacij, so se trudili ustanoviti čimveč društev Partizan in drugih športnih društev, teh je trenutno v Gornji Savinjski dolini dvanajst. Po dolini so se kasneje zgradila igrišča in telovadnice, vendar je po mnenju Pavle Trogar, vse to še vedno premalo. Mladi se za šport in rekreacijo vse bolj zanimajo, naloga vseh pa je, da jim to omogočimo. Problem v večjem delu Slovenije so tudi kadri.

»Za vaditelje in druge kadre skrbi gozdna šola Partizana v Lokah pri Mozirju, ki deluje že veliko desetletij. Njena naloga je vzgoja vaditeljskega kadra za potrebe društev po vsej Sloveniji, ne le za šport, tudi za množičnost in rekreacijo. Tudi na tem področju moramo dvigniti raven znanja in zagotoviti dovolj sposobnih kadrov.« J. P.

Zasluzena priznanja različnim generacijam. Mateji Svet, Janezu Pavčiču in Pavli Trogar

ZLATA PLAKETA TUDI IZTOKU PUCU Za izredne športne dosežke v letu 1987 sta predsedstvo ZTKO in Odbor za plan in razvoj pri Občinski telesnokulturni skupnosti Velenje podelila posebno zlato plaketo Iztočku Pucu, za njegov odličen nastop na nedavnem mladinskem svetovnem prvenstvu na Reki, kjer je poleg zlata medalje, kot član in kapetan ekipe jugoslovanske mladinske reprezentance, bil tudi najboljši strelca mladinskega svetovnega prvenstva in tudi najboljši igralec. Posebno priznanje pa so podelili tudi rokometnemu trenerju Miru Puznu.

Albin Plumberger

Glasba je omama

Je že tako, da je nekaterim povsem dovolj, da vsak dan opravijo svojo delovno obveznost, se potem zapro med štiri stene, prelistajo kakšen časopis, pogledajo na ekran... Pa naslednji dan spet znova. Nekateri pa si življenja ne znajo predstavljati brez ljubiteljske dejavnosti, ki jim ob rednem delu daje notranjo moč, jim mami, jih veseli in jim sprošča ustvarjalno energijo. Albina Plumbergerja iz Šoštanja je zastripila glasba. Zastripila tako močno, da se ji predaja že več kot osemindeset let. Toliko let je član različnih ansamblov, na prvem mestu pa mu je godba, ta ali ona.

Začet je tam nekje 48., 49. leta. To so bila leta, ko se je šoštanjska mladež podila po travnikih, ko so igrali nogomet, čeprav se ne s ta pravo žogo (kje bi jo dobili?), ampak jim je za žogo zadoščala karkepa kunj. Nekaterim od njih to ni bilo dovolj. Pritegnila jih je glasba, zvoki, ki pronikajo v dušo, ki ustvarjajo razpoloženje.

»Osemnajst fantov nas je bilo, vsi smo se začeli učiti kakšnega instrumenta, bili smo prva generacija v dolini, ki se je z glasbo začela

ukvarjati na tak način,« pravi Albin Plumberger, ki je začel s klarinetom, še danes želi iz njega iztisniti čim več, čimlepše in čim bolj občuteno, čeprav mu je enako drag tudi saksofon.

»Začet sem pri šoštanjski Zarji, sedaj pa sem že več kot dvajset let pri Rudarski godbi,« je predstavil začetke. Ob tem pa smo uspeli zvedeti tudi to, da je vneto pomagal pri ustanavljanju mozirske godbe, skupaj s Francem Goljušom in tem godbenikom še danes rad priskoči na pomoč.

Čeprav ga nismo spraševali, pa smo vedeli, da vsa ta leta med godbenike hodi z enakim navdušenjem, vleče ga glasba, družabnost, tudi potovanja, dogodivščine, prijateljstvo med godbeniki... Vseh igranj se rad spominja in ne dela razlike med enim in drugim nastopom, pa kljub temu le nekje priznava, da mu je najlepše, kadar igra za 3. julij, najbolj boleče pa, je k temu sam dodal, ko igraš na pogrebih. »Sploh, če se poslavljamo od kakšnega člana godbe...«

Albin Plumberger je zaposlen v TEŠ-u, kjer je mehanik za merilne instrumente.

Albin Plumberger je z glasbo tako ali drugače povezan že več kot osemindeset let. (foto vos)

Zelo naporni pa so za glasbenike zadnji dnevi leta. Povedal nam je, kje vse je igral konec preteklega tedna in verjeli smo mu. »Igrali smo na proslavi JLA v Celju, rudarjem ob udarniškem delu, na otvoritvi novih prostorov MGA v Nazarjah in starejšim v Rečici,« je povedal, ob tem pa dodal, da je pri slednjih dveh nastopih okrepil mozirsko godbo. Gotovo pa ga precej nastopov še čaka.

Ni pozabil omeniti, kako velika pridobitev je za godbenike nova glasbena šola v Titovem Velenju. In tudi tega ne, da bo silvestroval kar doma. »Prej, ko sem igral še v ansamblu (Pirečnik, Ritem), sem v tej noči vedno zabaval druge, sedaj, ko te obveznosti nimam več, pa najraje ostanem na silvestrovo doma.«

Spominov iz teh let igranja je za polno malho. Ko se je med mojimi vprašanji zapletal v pogovor s Stanetom Vovkom, tudi nekdanjim članom godbe in sta z mislimi potovala po gostovanjih in deželah, brskala po spominih, sta prepričala prisotne, da je takšna ljubiteljska dejavnost še veliko, veliko več, kot se tega zavedamo. Ampak vsega, česar sta se spomnila, ni za napisati.

Godbenik pa bo, to ne samo da je obljubil, to smo prepričani. Še ga bomo videvali kako strumno koraka po velenjskih ulicah, kako pokončno stoji, ko igra na koncertih, kako klarinetu in saksofonu izvajlja najlepše zvoke.

(mkp)

Pojasnilo in opravičilo Kina Velenje

Oven s petimi nogami

V Kinu Velenje smo prejšnji teden organizirali filmski cikel z naslovom KOMEDIJE IZ KINOTEKE. Želeli smo predvsem obuditi spomine tistim, ki so nekod z navdušenjem spremljali dogodivščine bratov Marx, Fernandela, Stana in Olia, Luisa de Funesa in Dannyja Kaya. Mladim pa pokazati kaj in kako so delali v filmskem svetu včasih in kaj je zanimalo — njihove starše, kaj je polnilo dvorane. Namen je uspel, kajti obisk je bil večji kot smo sploh lahko računali. Toda zapletlo se je tretji dan, ko smo predvajali francoski film OVEN S PETIMI NOGAMI. Zato bi se s kratkim pojasnilom dogodkov radi opravičili vsem tistim, ki so bili ta dan razočarani in kakorkoli prizadeti.

Delo z Jugoslovansko kinoteko iz Beograda je zapletena stvar. To vam lahko potrdijo vsi tisti, ki so z njimi že sodelovali ali pa še sodelujejo. Le-ti so zelo redki (razen ljubljanske KINOTEKE, ki je njihova podružnica). V Celju kjer imajo registrirano kinotečno dvorano že nekaj

časa, ne predvajajo kinotečnih filmov kajti sodelovanje z njimi je, pravijo, neplodno in nesigurno.

V Kinu Velenje smo z njimi že redno sodelovali. Pred leti smo namreč vsak prvi četrtek v mesecu predvajali v Domu kulture samo kinotečne filme. Takrat smo sodelovanje prekinili, ker nimamo registrirane kinotečne dvorane in ne zaradi kakšnih drugih problemov.

Tako smo se mi polni optimizma in upanja na uspeh lotili dela, brez problemov dogovorili za filme, dobili potrdilo o rezervaciji filmov in celo reklamo (za en film), ki je za te filme skorajda ni več. In potem smo samo še pričakovali film. Prvi film je prišel pravočasno, drugi bi morali priti na dan predvajanja. Toda naslednji dan filma ni bilo. V Beogradu so nam enostavno odgovorili: »Jutri vam pošljemo vse tri preostale filme, prestavite vse skupaj za dan, dva«. Naša osuplost je bila popolna, toda nič nam ni pomagala. Še ta dan smo morali najti film, kjer koli v Ju-

goslaviji. Sledili so telefonski razgovori, nemalo hudih besed je bilo izrečenih, razburjenja in ogorčenja, ob 14. uri pa smo film našli v zagrebški Kinoteki. Ni nam preostalo drugega kot pot pod noge in v Zagreb. Film so si naši obiskovalci še isti večer lahko v miru ogledali. Za preostala dva filma smo po mnogih intervencijah dobili zagotovilo direktorja Kinoteke, da ju bodo še isti popoldan odposlali z vlakom, toda ali bosta prišla naslednji dan pravočasno? Ujeli smo ju zadnji trenutek in si oddahnili. Vse se bo dobro končalo. Toda po prvih minutah predvajanja filma OVEN S PETIMI NOGAMI se je izkazalo, da je film podnaslovljen v cirilici. Ljudje so odhajali iz dvorane in se upravičeno razburjali. Prekinili smo projekcijo in po opravičilu direktorice Kina obiskovalcem v dvorani in tistim, ki so čakali v avli nadaljevali projekcijo s filmom, ki je bil na programu naslednji — zadnji dan ciklusa. Nekateri so vrnili vstopnice in dobili denar nazaj, večina pa je ostala v dvorani in

gledala nadomestni film. Naslednji dan smo ponovno predvajali isti film, tako kot je bilo napovedano v sredstvih obveščanja in preko ostale reklame.

Ko smo iz Beograda zahtevali pojasnilo, so nam odgovorili, da obstaja samo ta kopija filma, ki jo brez problemov predvajajo po vsej Jugoslaviji, od Splita do Ljubljane, zato se jim ni zdelo pomembno poudariti, da je film podnaslovljen v cirilici. V Kinu pa, ker do sedaj še nismo imeli takšnega problema, niti pomislili nismo na to možnost. Ko smo jih še vprašali, kako naj ljudem odgovorimo na obtožbe, da smo s filmom želeli provocirati, so nam rekli naj razložimo ljudem, ki ne vedo, kaj pomeni Kinoteka, kaj so kinotečni filmi in kakšne so kopije.

V Kinu nemimo, da ob tem članku dodatna pojasnila niso potrebna. Ostanje nam samo še ponovno opravičilo vsem, ki prejšnjo sredo filma niste videli in ki ste se zaradi nas upravičeno razburjali.

Prepričani smo, da se nam boste v naslednjih akcijah ponovno pridružili, v velikem številu ter z zadovoljstvom in zaupanjem kot doslej.

M. B.

Egipt — dar Nila

Ob dnevu Človekovih pravic in v počastitev praznika organizacij UNICEF, smo se klubovci OZN naše občine odločili za drugo skupno akcijo.

V četrtek, 10. decembra, smo priredili srečanje na osnovni šoli Bibe Roeka v Šoštanju. Zbrali smo se z namenom, da podrobneje spoznamo Egipt. Predavanje je vodila Jožica Kukovič Razborkni, ki je svoja doživetja in spoznanja ob obisku te dežele, zanimivo posredovala nam klubovcem in našim mentorjem. Svoje pripovedovanje je dopolnila z diapozitivi, ki so omogočili še bližji vpogled v to deželo. V urici, ki smo jo prebili skupaj, smo slišali veliko novega o Egiptu — načinu življenja, navadah, ljudeh v njem...

Zvedeli smo predvsem tisto, česar se v šoli pri urah zemljepisa zaradi pomanjkanja časa ne učimo in s tem okrepili in dopolnili svoje znanje.

Prav na koncu pa se želimo v imenu vseh članov in mentorjev klubov OZN še enkrat zahvaliti tovarišici Razborkni in klubovcem, šoli Bibe Roeka pa za prijetno in dobro organizirano srečanje in jim želimo še veliko uspehov pri delu v klubu OZN.

Lea Zore, 7. d

OŠ Bratov Mravljakov

PRIREDITVE ● PRIREDITVE ● PRI

KULTURNI CENTER IVAN NAPOTNIK

Olepečite si praznične dni in obiščite novoletne koncerte, ki smo jih pripravili z namenom, da z glasbo zaključimo staro in svečano pričetno novo leto 1988.

NOVOLETNI KONCERTI

Mladi simfoniki

Simfonični orkester Glasbene šole Titovo Velenje

Dirigent: Dušan Lipovšek

Glasbena šola F. Koruna Koželjskega Titovo Velenje, 28. 12. 1987 ob 18.00.

Vstopnice po 2.000 din (šolska mladina po 1.000 din) prodajajo v Glasbeni šoli in v domu kulture Titovo Velenje, od 10. do 15.00.

Večer zborovske in orgelske glasbe

Mešani pevski zbor Svoboda Šoštanj

Dirigent: Anka Verdnik

Orgle: Ema Zapušek

Povezovalci: Majda Završnik

Na sporedu so renesančne, sakralne pesmi in narodne pesmi ter nekatere najlepše skladbe za orgle.

Vstopnice 2.000 din (šolska mladina 1.000 din) prodajajo vsak delovni dan v domu kulture Titovo Velenje od 10.00 do 15.00 ter eno uro pred koncertom.

Koncert bo v cerkvi Sv. Mihaela v Šoštanju v soboto 2. januarja 1988 ob 18.00. Cerkev bo ogrevana.

Vedre melodije

Rudarska godba Titovo Velenje

Dirigent: Ivan Marin

Sodeluje Gledališče pod kozolcem Šmartno ob Paki.

Na sporedu so vedre melodije izbrane prav za to priložnost.

Vstopnice 2.000 din (šolska mladina 1.000 din) prodajajo v domu kulture Titovo Velenje in Glasbeni šoli, vsak delovni dan od 10.00 do 15.00, ter eno uro pred koncertom.

Dom kulture Titovo Velenje, nedelja 3. jan. 1988, ob 10.30.

Glasbena šola Frana Koruna-Koželjskega

Z glasbo, pesmijo in plesom v novo leto

Učenci Glasbene šole Frana Koruna Koželjskega vas želijo popeljati v novo leto z glasbo, pesmijo in plesom. V veliki dvorani Glasbene šole bodo pripravili prireditvi v ponedeljek, 28. decembra ob 15.30 in v torek, 29. decembra ob 11. uri. Vstop je prost.

V prednovoletnih dneh pa vas vabi kolektiv Glasbene šole še na novoletni koncert simfoničnega orkestra, pod vodstvom Dušana Lipovška. Koncert bo v ponedeljek, 28. decembra v veliki dvorani Glasbene šole. Spored: W. A. Reed, J. Brahms, Ch. Woodhouse, J. S. Bach, F. Schubert, J. Sibelius, Ch. Gounod, J. Offenbach, Ch. Woodhouse.

Punk pod novim letom

V soboto, 26. decembra, uprava Stiskarne vabi na zadnji dogodek v letu 1987. Nudi vam naslednji program:

- 17.00 Punk med glasbo in življenjem — Sex and Drugs and rock'n'roll (pogovor vodi Marjan OGRINC)
- 20.00 otvoritev likovne razstave Janija REBECA (Anrej OKORN, kitara)
- 20.30 literarni nočno Dušana Brešarja in Ivana Stropnika-Spirituosa
- 20.50 plesni nastop Irene GOROGRANC
- 21.15 nagajeni reklamni spoti s festivala Cannes 1987
- 21.45 alter disco Marjana OGRINCA

Poskrbeli bomo za hrano in pijačo.

VABLJENI!

Leštvica

Ponedeljek, 28. decembra, ob 18.00, na radiu Velenje

1. WHENEVER YOU NEED SOMEBODY — Rick Astley
2. FAITH — George Michael
3. GOOD GUYS ONLY WIN IN MOVIES — C. C. Catch
4. DROP THE DEAL — Code 067
5. HOT GIRL — Sabrina
6. NO EASY WALK TO FREEDOM — Janet Key
7. SUGAR, SUGAR — The Arches

Predlogi:

1. GTO — Sinita
2. KING WITHOUT A CROWN — ABC
3. CHINA BLUE — Fancy

Moj predlog _____

Moj naslov _____

KINO

24.—30. 12.

REDNI KINO

Četrtek, 24. 12. ob 18. in 20. uri MIRANDA — italijanski, komedija. V gl. vl.: Serena Grandi.

Petek, 25. 12. ob 18. in 20. uri SARTANA PROSI ZA SMRT — ameriško-italijanski, western. V gl. vl.: John Garko.

Petek, 25. 12. ob 10. uri Sobota in nedelja, 26., 27. 12. ob 16., 18. in 20. uri KUNG FU IDEKLE — hongkonški, akcijski. V gl. vl.: Chen Pei Pei.

Ponedeljek, 28. 12. ob 10., 18. in 20. uri SARTANA PROSI ZA SMRT — ameriško-italijanski, western.

Torek in sredo, 29., 30. 12. ob 118. in 20. uri.

Sreda, 30. 12. ob 10. uri HOLKROFTOVA POGODBA — angleški, akcijski. V gl. vl.: Michael Caine.

FILMSKO GLEDALIŠČE

Ponedeljek, 28. 12. ob 20. uri LJUBEZNI BLANKE KOLAK — slovenski. V gl. vl.: Mira Furlan.

KINO DOM KULTURE

Četrtek, 24. 12. ob 20. uri. Zaradi izrednega zanimanja še zadnja predstava najboljšega filma iz letošnjega leta PLATOON — ameriški, vojni.

Nedelja, 27. 12. ob 10. uri OTROŠKA MATINEJA —

ZGODBE O VOLKU IN ZAJČKU — risanke.

OTROCI, V TOREK, 29. 12. OB 16. URI VAM KINO VELENJE POKLANJA ZA DEDKA MRAZA — BREZPLAČNO FILMSKO PREDSTAVO ODLIČNE AMERIŠKE RISANKE RACMAN JAKA IN NJEGOVA KLAPA.

TOREJ, V TOREK, 29. 12. OB 16. URI V DOMU KULTURE VELENJE VABLJENI NA RISANKE!

KINO ŠOŠTANJ

Sobota, 26. 12. ob 10. uri OTROŠKA MATINEJA — ZGODBE O VOLKU IN ZAJČKU — risanke.

Sobota, 26. 12. ob 18. uri MIRANDA — italijanski, komedija.

Nedelja, 27. 12. ob 17.30 in 19.30 SARTANA PROSI ZA SMRT — ameriško-italijanski, western.

Ponedeljek, 28. 12. ob 19.30 KUNG FU DEKLE — hongkonški, karate.

Sreda, 30. 12. ob 19.30 LJUBEZNI BLANKE KOLAK — slovenski, drama. V gl. vl.: Mira Furlan.

OTROCI, KINO VELENJE VAM V SREDO, 30. 12. OB 16. URI POKLANJA ZA DEDKA MRAZA — BREZPLAČNO PREDSTAVO AMERIŠKE RISANKE RACMAN JAKA IN NJEGOVA KLAPA.

KINO ŠMARTNO OB PAKI

Petek, 25. 12. ob 19. uri MIRANDA — italijanski, komedija.

Nedelja, 27. 12. ob 13.30 OTROŠKA MATINEJA — ZGODBE O VOLKU IN ZAJČKU — risanke.

Torek, 29. 12. ob 19. uri SARTANA PROSI ZA SMRT — ameriško-italijanski, western.

KINO KONOVO

Sreda, 30. 12. ob 18. uri RACMAN JAKA IN NJEGOVA KLAPA — ameriški, risanka.

31. 12.—6. 1.

REDNI KINO

Četrtek, 31. 12. in 1. 1. FILMSKE PREDSTAVE ODPADJEJO! KINO VELENJE VAM ŽELI VSO SREČO V PRIHAJAJOČEM LETU 1988!

Sobota in nedelja, 2., 3. 1. ob 16., 18. in 20. uri ČLOVEK, KI JE PREBUDIL PEKEL — ameriški, grozljivka. V gl. vl.: Clare Higgins.

Ponedeljek, 4. 1. ob 10., 18. in 20. uri.

Torek, 5. 1. ob 18. uri DRAGONAR — ameriški, komedija. V gl. vl.: Oliver Reed.

Torek, 5. 1. ob 20. uri OČE NA SLUŽBENEM POTOVANJU — domači. V gl. vl.: Miki Manojlović.

Sreda, 6. 1. ob 10., 18. in 20. uri DUH PORNO ZVEZDE — ameriški, erotski. V gl. vl.: Patric Damphi.

FILMSKO GLEDALIŠČE

Ponedeljek, 28. 12. ob 20. uri LJUBEZNI BLANKE KOLAK — domači. V gl. vl.: Mira Furlan. Film z letošnjega puljskega festivala! Dobitnik dveh Zlatih Aren!

KINO DOM KULTURE

Četrtek, 31. 1. PREDSTAVA ODPADJE!

KINO ŠOŠTANJ

Sobota, 2. 1. ob 18. uri RACMAN JAKA IN NJEGOVA KLAPA — ameriški, risanka.

Nedelja, 3. 1. ob 17.30 in 19.30 HOLKROFTOVA POGODBA — angleški, akcijski.

Ponedeljek, 4. 1. ob 19.30 ČLOVEK, KI JE ZBUDIL PEKEL — ameriški, grozljivka.

Sreda, 6. 1. ob 19.30 OČE NA SLUŽBENEM POTOVANJU — domači, drama.

KINO ŠMARTNO OB PAKI

Petek, 1. 1. PREDSTAVA ODPADJE!

Torek, 5. 1. ob 19. uri HOLKROFTOVA POGODBA — angleški, akcijski.

KINO KONOVO

Sreda, 6. 1. ob 18. uri KDO MI UBIJE ŽENO — ameriški, komedija.

DARJA OKORN

»Letošnje leto si bom gotovo zapomnila za vse življenje. Diplomirala sem na Pedagoški akademiji, vendar pa se nisem takoj zaposlila, ampak študij nadaljujem na Filozofski fakulteti, smer pedagogika. To je res velik dogodek. Za prihodnje leto pa si ne želim ničesar bolj kot tega, da bi se stanje v Jugoslaviji le popravilo, da bi bil mir, da bi lahko v miru študirala... Tudi štipendije si močno želim, a imam bolj malo izgledov, da bi jo tudi dobila, ker starši preveč zaslužijo. Ampak kljub temu — za vsak dinar le ni prijetno prositi, čeprav dobim, kar potrebujem.«

prihodnje leto si želim zdravja in miru. Če bo to, potem bomo še že zdržali. Eno penzijo bomo pa tudi pozabili.«

MARICA MIŠIČ:

»Stabilizacija, stabilizacija. Predvsem to nam bo ostalo v spominu, ko se bomo ozirali v leto 1987. Na vsakem koraku samo šparanje. Prihodnje leto bi si želela, da bi le bilo boljše. Seveda pa si želim tudi za družino veliko zdravja. Imam dva otroka, za katera bi rada, da bi se pridno učila. Skratka, da le slabše ne bi bilo, potem bomo še že nekako.«

JOŽE TRNEK:

»To leto je bilo tako, tako. Vsakega po malo. Dobro in slabo. Najbolj pa mi bo ostalo v spominu po tem, da so upokojenecem vzeli eno celo pokojnino. Devetintrideset let sem delal na Rudniku lignita Velenje in danes prejemam po novem, z zadnjim povišanjem, 23 starih milijonov pokojnine. Ne morem reči, da s tem denarjem na shajam, ker živim pri hčerki, ki ima tudi malo zemlje, a ostane mi tudi nič. Za

DARJA VIŠNJAR:

»Obiskujem tretji letnik srednje družboslovne šole. In v šoli je pač najlepše to, če ti kakšen predmet, kakšna ura odpade. Letos je bilo tega precej, upam, da bo tako tudi prihodnje leto. V ljubezni pa sem bila malo razočarana, a saj sem še mlada. Skratka, kar v redu mi gre in se nimam kaj pritoževati. Ob Novem letu pa si želim kakšnega lepega darila. Od koga? Ja, od fanta, ki mi je vseh in od staršev.«

Anton Lenart

Raje pojem, kot govorim

Da Slovenci radi pojemo ni nič novega. A je priložnosti nekako manj, manj časa in tudi želje po druženju, po tisti radoživosti, ki je predvsem po naših kmečkih domovih sledila naporu med delu. Toda nekateri med nami še vedno najdejo čas, začutijo to močno, neizmerno željo po lepi pesmi, kakršnakoli že ta je, domača ali tuja, vesela ali otožna. Le, da leže v uho, da izpolni misli. In, ko ji prisluhneš, ko jo sprejmeš, jo začutiš, takrat, kot da ti je laže, topleje, prijetneje ta dan.

Anton Lenart iz Soštanja je tak človek, ki mu je pesem pisana v dno duše. Petindvajset let družjenja s Šaleškimi oktetom samo potrjuje to. »Kakšnih šestdeset obrazov se je že menjalo v naši vrsti, jaz pa še kar vztrajam. Od tistih, ki smo skupaj začeli, sem ostal edini. Enim je ponagajalo zdravje, obraz se mu hudomušno nasmehne, drugim pa žene. So se pač težko spriznile, da so moške stalno z doma, da se včasih tudi malce preveč poveselejo.«

Vzame kitaro, »Ah ti presneti prsti,« dahne, »malce preokorni,

preokrogli so« in že se po sobi razlije pesem.

Tam kjer pisana so polja, kjer doma je dobra volja...

»Tale Bučarjeva pesem, ta mi je najljubša, pa tiste večglasne, cerkvene, tako lepo zvenijo.«

Anton Lenart je bil doma v Družmirju. »Prvi smo se selili, se spominja. Daleč je že to, tam junija 1960.« In potem pobrska po spominu, kaj vse od stare domačije hrani na sedanjem podstrešju.

In spet se vrnemo nazaj k petju, postavljamo kamenčke, mozaik, zgodbo. Odkod ta ljubezen do petja?

»Ne vem, gotovo od doma, od staršev. Spominjam se. Bili smo otročki, pa smo dobili od Miklavža tri muce na kolesih. Z njimi smo ropotali po kuhinji, eden za drugim in prepevali. Mimo je prišla učiteljica Trobinova, očito ji je ugajala naša igra, naše petje. Od takrat se je večkrat ustavila pri nas, kasneje v šoli, pa smo prepevali tudi pod njenim vodstvom.«

Anton je nato prepeval v gaberškem gasilskem zboru. »Enkrat pa jo mahnejo na Gorenjsko,« pravi. »In to kar s kolesi. Denarja pač tedaj ni bilo obilo. Ustavim se tu in tam v gostilni, pa zapojemo. Prav veselo je bilo. Nazaj grede pa je padla odločitev. Ustanovili bomo kvartet. Kaj kmalu je iz kvarteta nastal kvintet in nato po neki veliki prireditvi v TEŠ oktet.«

Mnogi so se menjali, Anton pa je ostal vseskozi zvest svojemu glasu — drugi tenor in tudi mestu v vrsti — prvi z desne.

In od takrat je preteklo že petindvajset let. Kako neuklonljivo hiti čas. Tudi petje ga ne ustavi. Zato pa je toliko prijetnih spominov, no tudi kakšen žalosten, neprijeten je vmes, a odrižen je v kar najbolj temen kot spomina.

»Tako lepo je bilo na ladji Velenje, pa takrat, ko smo šli z Vla-

kom bratstva in enotnosti. Kako prisrčno, toplo so nas sprejeli medse bratje Srbi. Radostno je bilo na proslavi ob 25-letnici okteta. To so res nepozabni trenutki, vsi ti ljudje, ki prisluhnejo tej naši lepi slovenski pesmi, našemu petju. Ko zagledaš polno dvorano kar vzdrhtiš, kljub izkušnjam te prevzame trema. In če zapojemo tako, kot smo želeli, potem je zadovoljstvo veliko. Aplavz poplača ves trud.

Včasih pa so dvorane tudi prazne. Kot takrat, ko smo skupaj z Rudarsko godbo odšli nastopat v Idrijo, pa je v nas zrlo kakšnih deset ljudi.«

Toda takšni trenutki so redki. Nihče si jih ne želi. Prsti zopet zdrsnjejo po kitari. Anton, na zdravje, še na mnogo pevskih dni.

B. Zakošek, S. Vovk

IVAN MERC:

»Tole leto, ki se počasi izteka, mi bo ostalo v spominu po tem, da sem naredil vozniški izpit in kupil avto. Drugega, kar bi bilo vredno zapomniti, pa ni bilo. Morda še to — da si v prihodnjem letu želim, da ne bi bilo toliko pogrebov, kot letos. Vse drugo pa, da bi le tako ostalo, da ne bi bilo slabše. V družini si želim predvsem zdravja in razumevanja še naprej. Silvestroval bom na Ptuj pri starših. Priprčan sem, da bo prijetno.«

FRANC ČASL:

»Zagotovo so želje velike večine v današnjih časih enake, ali vsaj zelo podobne. Kaj naj si zaželim? Zdravja v prvi vrsti, sebi in drugim, da bomo lažje prenašali vsa današnja in bodoča bremenja. Želim si, da bi končno pričeli bolj učinkovito razreševati vse najpomembnejše probleme, kar posebej mislim za Beograd in vse, ki tam preveč politizirajo, namesto, da bi gospodarili. Saj sistem je dober, le preveč ga izkoriščamo. Kaj pomaga dobra volja in delo, če drugi o najpomembnejših stvareh sami odločajo. Malo več miru v svetu prihodnje leto tudi ne bi škodilo.«

Društvo upokojencev Titovo Velenje

Tudi letos so obiskali člane

Kot že veliko let doslej, so člani izvršilnega odbora društva upokojencev Titovo Velenje na domovih obiskali svoje člane, ki so bolni in nepokretni. To humano akcijo so izvedli za praznične dni ob 29. novembru. V teh dneh pa člani izvršilnega odbora obiskujejo na domovih tiste upokojence in upokojenke, ki so letos dopolnili častljivo starost 80 let. Na vseh teh obiskih so vsem izročili praktična darila, ki so jih bili obiskani zelo veseli. Še bolj so bili srečni ob spoznanju, da niso pozabljeni, da se jih še kdo spomni in jim zaželi dobrega počutja in veliko zdravja.

b. m.

Dom za varstvo odraslih

Prisrčno za praznik

Na povabilo krajevne organizacije Rdečega križa so učenci osnovne šole Antona Aškercarja iz Titovega Velenja pripravili oskrbovancem Doma za varstvo odraslih Titovo Velenje ob letošnjem praznovanju dneva republike prisrčen program. Poleg pevcev otroškega pevskega zbora so v programu sodelovali že instrumentalisti četrtega razreda in mladi pesniki te šole. Gotovo ni treba ob tem poudarjati, da so nastopajoči oskrbovance navdušili in tako na najlepši način skupaj z njimi proslavili dan republike.

M. Skornšek

Mladi kulturniki v Cankarjevem domu

Štiriinpetdeset mladih, kulturnikov iz vseh osemletk, se je za nagrado odpeljalo v Cankarjev dom v Ljubljani. Tam so sodelovali v gledališkem živzavu, ki ga odlično pripravi tamkajšnje vodstvo. Tak peturni ekskurz v igro je hkrati tudi dobro animacijsko sredstvo za vse, ki se želijo zapisati med ljubitelje odrske umetnosti. ZKO Velenje, ki je mladim omogočila sodelovanje v gledališkem živzavu, gotovo ni vrgla sredstev v stran. Prijetno, koristno in lepo.

—V—

Ljubljanska Nama

Praznično presenečenje

Prijetno presenečen sem postal v velenjski Nami. Bil je večer in množica ljudi se je nemirno prelivala v dolgi reki, izbirala novoletna darila in spominke in obstajala. Tam v sredini mravljišča so se nabirale skupinice, ki so poslušale citre in velenjske pevke.

Koš spominov se je utrnil človeku ob poslušanju starih slovenskih, že skoraj pozabljenih pesmi.

Opazoval sem te poslušajoče. Iz oči jim je sijal mir in praznik in zadovoljstvo.

Saj res, praznikov ne doživiš v eni sami noči! Veseli smo bili velenjske skupine, ki vsak večer znova vabi ljudi, da ji prisluhnejo in občutijo čestitko. Tako bi morali vabiti nas vse še drugje.

—V—

SUZANA PETEK:

»Celo letošnje leto sem doma, ker sem na porodniškem dopustu. Imam dvojčici in zato je ta dopust tudi nekoliko daljši. Dela mi letos torej ni manjkalo. Živim doma, pri starših, ki mi tudi precej pomagajo. Zato si ob novem letu tudi ne želim ničesar drugega bolj kot zdravja, ker vse ostalo tako ali tako potem samo pride.«

SREČO URTEGLJ:

»Predvsem si želim, da bi mi zdravje še naprej služilo, bo vsaj nekoliko lažje vse skupaj prenašati, predvsem pa delati. Upam in želim, da bomo v letu 1988 bolj uspešno obvladovali vse razmere in umirili divjanje cen, saj sedanje ne vodi nikamor, kljub vsem ukrepom in obljubam. Saj naše plače so še kar, a kaj pomaga, če denar ni skoraj nič vreden. Če bo šlo tako naprej, se bomo morali boriti že za golo preživetje. Tudi v kmetijstvu bi morali nekaj hitro ukreniti, saj se kmetom že ne splača delati več, kot za lastne potrebe. Menda ja ne bomo še lačni povrh?«

MARIJA JEREB:

»V mojih letih je največja želja seveda zdravje. Če bolj naravnost povem, bi rada, da bi mi nova zdravila še naprej tako pomagala, kot sedaj. Rada bi še kaj več postorila pri hiši, kot pa v kuhinji. Seveda želim zdravja tudi vsem drugim, da bi nam vsem skupaj šlo bolje, kot sedaj kaže. Saj te cene že dolgo niso normalne, pa kaj drugega tudi ne. Tudi več sreče in miru doma in v svetu si želim. Kar grozno je že, ko poslušam in bereš le o nesrečah, kriminalu, bombah, lakoti in vojnah. Malo se bo treba spametovati, saj takšnega sveta ne moremo pustiti otrokom.«

veko

velenjska kooperacija
gradbenoobrtna zadruga p. o.
titovo velenje, stari trg 36

želi vsem svojim kooperantom,
poslovnim prijateljem
in ostalim občanom obilo
uspeha in osebne sreče

veko

velenjska kooperacija
gradbenoobrtna zadruga p. o.
titovo velenje, stari trg 36

v novem letu 1988!

veko

velenjska kooperacija
gradbenoobrtna zadruga p. o.
titovo velenje, stari trg 36

ANTON PEČOVNIK
KONSTRUIRANJE, PROIZVODNJA
STROJEV, ORODIJ IN NAPRAV

Koroška 31 a Titovo Velenje

V novem letu 1988 želim vsem občanom in delovnim ljudem veliko zdravja, sreče ter osebnega zadovoljstva!

Srečno 1988!

DISCO CLUB

SONJA in STANE
PODBREGAR

Ravne 38 b, 63325
Šoštanj, telefon
063/882-403

Še je čas, da prijetno silvestrujete.

Pokličite po telefonu in si rezervirajte — lahko tudi osebno.

Vsem želimo vse najlepše v novem letu!

mladinska knjiga

tozd Knjigame in papirnice
Ljubljana
KNJIGARNA, PAPIRNICA IN
GALERIJA
Titovo Velenje

Vsem našim kupcem ter drugim delovnim ljudem in občanom želimo sreče, zdravja in uspehov v novem letu in da bi tudi v prihodnje zadovoljni odhajali iz naše prodajalne.

REK Delovna skupnost
Družbeni standard

n. o. sol. o., Titovo Velenje

RESTAVRACIJA JEZERO
RESTAVRACIJA DELAVSKI
KLUB
VILA ŠIROKO

Želijo vsem svojim gostom in poslovnim partnerjem zdravo in uspešno novo leto 1988.

Restavraciji Jezero in Delavski klub vabita tudi na veselo čakanje novega leta. Obe zagotavljata dobre storitve in prijeten večer.

EKO

elektrokovinarska oprema
TITOVO VELENJE

SREČNO '88

Mnogo srečnih, zdravih
in veselih dni vam
v prihodnjem letu želi
kolektiv EKO.

SEVER FRANČ

Celjska 61 — 63320 Titovo Velenje Tel. 063 858-521, 858-536

Vsem delovnim ljudem in občanom želiva veselo, srečno in zadovoljno ter uspehov polno leto 1988!

Ključavničarstvo

ŠTANGLER ANTON

Celjska 61 — 63320 Titovo Velenje tel. 063 585-521, 858-536

Cenjene stranke obveščava, da imava po novem letu nove telefonske številke 853-251, 856-301.

Kleparstvo

**Srečno
in
uspehov**

polno

1988

**vam želi
nama**

VEPLAS

TITOVO VELENJE

**KOLEKTIV
DO VEPLASA
ŽELI VSEM
DELOVNIM
LJUDEM
IN OBČANOM
SREČNO
IN USPEHOV
POLNO
NOVO LETO
1988.**

MERX

DELOVNA ORGANIZACIJA P. O.

RTC GOLTE

63330 MOZIRJE, Žekovec

*Obiščite opojno snežno prostranost Rekrea-
cijsko turističnega centra Golte.*

*Vabimo vas, da ste čim večkrat naš gost, v no-
vem letu pa vam želimo mnogo sreče, zdravja
in delovnih uspehov.*

INDUSTRIJA USNJA VRHNIKA
TOZD Tovarna usnja Šoštanj

Vsem delovnim ljudem
in občanom občine Velenje
želimo v novem letu 1988
veliko uspehov,
zadovoljstva in osebne sreče!

zavarovalna skupnost triglav

OBMOČNA SKUPNOST CELJE, n.sol.o.

63000 CELJE, Ul. XIV. divizije 4

Ulica XIV. divizije 4, 63001 Celje

**Priporočamo se za sklepanje različnih oblik zavarovanja, ki nudijo
skleniteljem popolno gospodarsko varnost!**

**Svoje usluge nudi zavarovalna skupnost TRIGLAV — Območna
skupnost Celje na sedežu DELOVNE SKUPNOSTI v Celju ter prek
krajevnih predstavništev:**

**Titovo Velenje, Žalec, Mozirje, Šmarje pri Jelšah, Laško, Šentjur
pri Celju, Slovenske Konjice.**

*Zavarovalna skupnost Triglav — Območna skupnost Celje iskreno čestita
vsem delovnim ljudem ob novem letu, ter jim želi veliko sreče, zdravja ter
osebnega zadovoljstva.*

**BRIVNICE IN
ČESALNICE**
p. o. TITOVO
VELENJE

Brivnice in česalnice
S FRIZERSKIMI SALONI
v Titovem Velenju:

»NADA« Cankarjeva 1
»NARTA« Foitova 4
»MAJA« Kidričeva 4

v Šoštanju:

»EVA« B. Mravljak 6
»VESNA« B. Mravljak 14

IN OBRATI PRALNIC
v Titovem Velenju, Kersnikova 2
v Šoštanju, Cankarjeva 18 a

**ŽELIMO VSEM SVOJIM STRANKAM
IN POSLOVNIM PRIJATELJEM
SREČNO IN USPEŠNO NOVO 1988 LETO!**

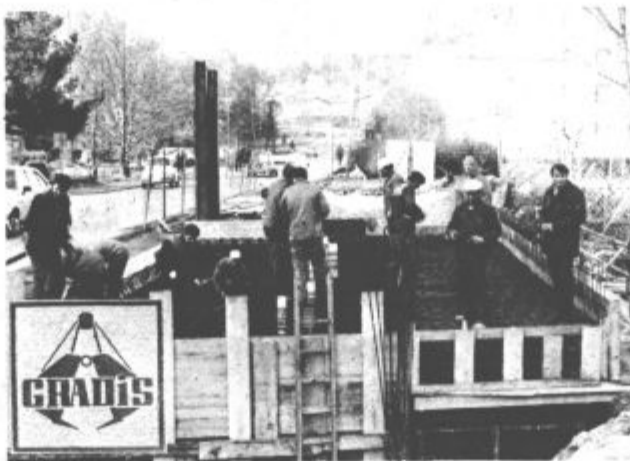

GRADBENO
INDUSTRIJSKO
PODJETJE

LJUBLJANA

TOZD
GRADBENA ENOTA
CELJE n. sol. o.

**Srečno in obilo delovnih uspehov
v letu 1988 želimo
vsem delovnim ljudem in občanom
Šaleške doline!**

SOZD

PETROL

PETROL CELJE
DO TRGOVINA
TOZD TRGOVINA NA
DROBNO
Mariborska 91 CELJE

Pridružujemo se najlep-
šim željam v letu 1988 in
obenem želimo vsem
voznikom in našim odje-
malcem varno vožnjo!

TEMELJNA BANKA VELENJE

KAM IN KDAJ PO OBRESTI?

Ljubljanska banka Temeljna banka Velenje obvešča varčevalce, da bo od 5. januarja dalje mogoče vpisati obresti za vse vrste dinarskih in deviznih vlog ter žiro računov.

Obresti po dinarskih vlogah bodo vpisovale vse enote TB Velenje, dinarske obresti po deviznih vlogah pa ekspozitura Rudarska in oddelek Mozirje.

Ne glede na datum vpisa so obresti za leto 1987 obračunane z 31. decembrom 1987 in od 1. januarja 1988 obrestovane po veljavni obrestni meri.

Vsak občan ima v banki vsaj eno hranilno knjižico ali račun. Če bi želeli imetniki vseh vlog hkrati vpisati obresti, bi lahko prišlo do zastojev.

Zato prosimo varčevalce, ki nameravajo obresti le vpisati ali dvigniti, da se oglasijo v banki kasneje, oziroma da združijo ta opravke z rednim obiskom v banki.

**SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 1988 VAM ŽELI
LJUBLJANSKA BANKA TEMELJNA BANKA VELENJE!**

terme topolšica

Delovnim ljudem, občanom in vsem našim gostom želimo srečno in uspehov polno novo leto 1988!

V nedeljo, 27. decembra, ob 15. uri bo

VELIKO OTROŠKO SILVESTROVANJE

z obiskom dedka MRAZA
Starši pripeljite vaše otroke —
ne bo vam žal.

Naše redne obiskovalce obveščamo,
da 26. decembra — žal —
naš redni ples
v Termah odpade.

Preživite z nami prva novoletna
dneva. 1. in 2. januarja
vas vabimo na

NOVOLETNI PLES

z ansamblom
Dvanajsto nasprotje
— ob 20. uri.

Gorenje — Srečno novo leto

 Rudarsko elektroenergetski kombinat
Franc Leskošek-Luka r.o.
Titovo Velenje

rek

DO RUDNIK LIGNITA VELENJE

tozd Jama Preloge
tozd Jama Pesje
tozd Jama Škale
tozd jamska mehanizacija
tozd Jamski transport
tozd Jamske gradnje
tozd Priprave
tozd Klasirnica
tozd Zunanja dejavnost
tozd Gradbena dejavnost
tozd Mizarska dejavnost
tozd Izobraževanje
delovna skupnost Zračenje
delovna skupnost Zračenje
delovna skupnost Kopalnica
delovna skupnost Skupnih služb

DO ELEKTROSTROJNA OPREMA

tozd Strojni obrati
tozd Elektro obrati
tozd Vodovodno-ključavničarski obrati
delovna skupnost Skupnih služb

DO SIPAK

tozd Plastični izdelki
tozd Kovinski izdelki in galanterija
delovna skupnost Skupnih služb

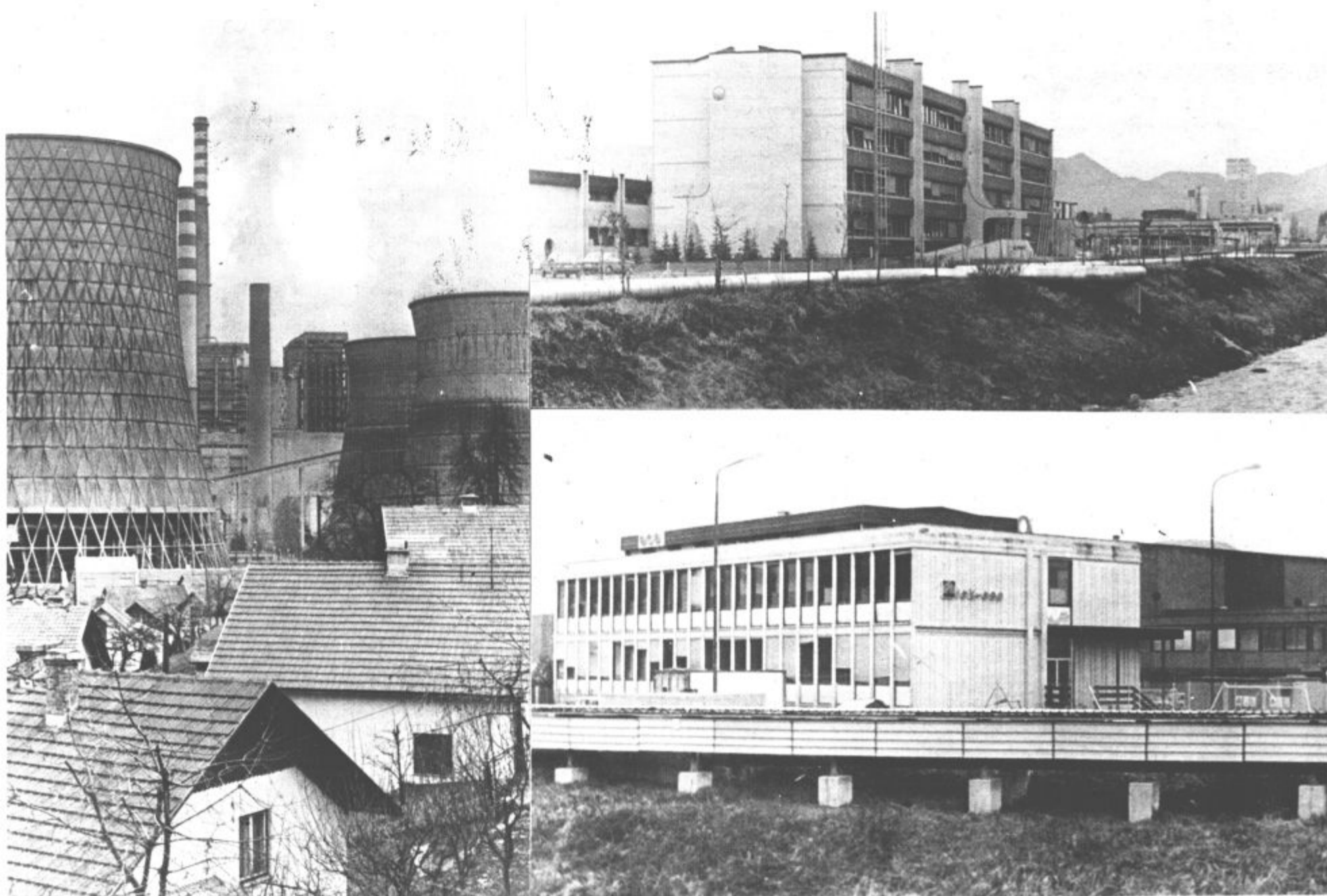
DO TERMoeLEKTRARNE ŠOŠTANJ

tozd TEŠ I
tozd TEŠ II
tozd Vzdrževanje
tozd Inženiring
delovna skupnost Družbena prehrana
delovna skupnost Skupnih služb

DO AVTOPREVOZNIŠTVO IN SERVISI
DO TISKARNA

Delovna skupnost **DRUŽBENI STANDARD**
Delovna skupnost **ZAVAROVANJE**
Delovna skupnost **SKUPNIH SLUŽB**

Vsem delovnim ljudem in občanom želimo v letu 1988 obilo osebne zadovoljstva in delovnih zmag!

KOMPAS
JUGOSLAVIJA

Hertz

Poslovna enota

RENT-A-CAR

Stari trg 36 a

Titovo Velenje, telefon 855-552

Poslovna enota

»TURIZEM«

Šaleška ulica 2

Titovo Velenje, telefon 854-593

— rent-a-car

— letalske vozovnice

— obiski strokovnih sejmov

— organizacija izletov za
zaključne skupine OO
sindikata in maturante

Kompasova zima 87/88 Jesen — zima — pomlad
87/88 oba programa že v prodaji *Kompas
Jugoslavija — Poslovni enoti »RENT-A-CAR« in
»TURIZEM« želita vsem občanom in delovnim
ljudem srečno, veselo in kar
najbolj uspešno novo leto 1988 in jih
vabita, da koristijo njune usluge.*

* K I N O * * * * * Titovo Velenje *
* vsem obiskovalcem naših predstav v Titovem Velenju, na Konovem v *
* Šoštanju in Šmartnem ob Paki ter vsem drugim delovnim ljudem in občanom *
* želimo srečno novo leto 1988! *
* Če še niste, postanite tudi vi obiskovalec naših kinopredstav. *

SAVINJ-
SKO-ŠALE-
ŠKA
GOSPO-
DARSKA
ZBORNICA

Titovo
Velenje

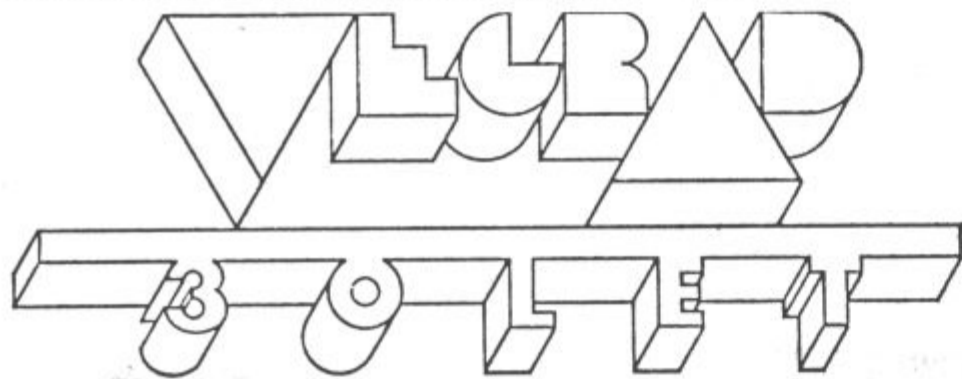
čestita
vsem članicam oziroma
delovnim ljudem in
občanom v novem letu
1988 in jim želi tudi v
bodoče novih delovnih
zmag in pridobitev.

VR Vekos

DO za komunalno in stanovanjsko oskrbo
Vekos n. sub. o. Titovo Velenje, Koroška 37 b

Srečno, uspešno
in zadovoljno
novo leto
1988

ŽELIMO vsem
delovnim ljudem in
občanom, še posebej
koristnikom naših
storitev.

Vsem delovnim ljudem in občanom Velenja želimo delavci Vegrada z gradbišč
širóm po Jugoslaviji in na tujem Srečno, zdravo in uspešno novo leto 1988.

Tridesetletnica je za nas prelomnica

Delavci Vegrada smo praznovali letos 30. let delovanja. To leto za nas ni bilo lahko, saj so nas ves čas spremljale številne težave, ki pa smo jih uspešno premagovali. Dovolj zgovoren dokaz za to so naši poslovni rezultati, ki so kljub krizi, s katero se otepamo, dobri.

Delo je bilo težko pridobiti, pa vendar so bile naše zmogljivosti ves čas polno zasedene. Še posebej razveseljivo je, da bo tako tudi preko zime. Zaenkrat imamo dovolj dela do konca meseca marca.

Precej dela smo pridobili v nerazvitih republikah, pa tudi na tujem. Ravno ta tržišča so nam velikokrat omogočila, da smo težave lažje premagovali. Lahko rečemo, da je tako tudi sedaj. Pred kratkim smo namreč pridobili v Demokratični republiki Nemčiji izgradnjo samskih hotelov. Z gradnjo smo začeli novem-

bra, investitorju pa moramo objekte predati v 4 mesecih. Zavedamo se, da je to zahtevna in odgovorna naloga, vendar smo prepričani, da ji bomo kos. Tako hitro izgradnjo nam namreč omogočajo naši prostorski elementi DOM 101. Dobro opravljeno delo nam bo prav gotovo omogočilo pridobitev še nadaljnjih del. To pa je za nas še kako pomembno, saj se doma, še posebej v Titovem Velenju v tem času investicije omejujejo.

Še vedno torej lahko trdimo, da smo uspešni. Vendar pa ob tem ne pozabljamo na težak položaj gradbeništva, ki nas nikakor ni obšel. Zato smo se v zadnjem obdobju tudi reorganizirali. Oblikovali smo enovito delovno organizacijo, saj smo ocenili, da moramo združiti vse Vegradove zmogljivosti od komercialne, projektivne, izvajalcev, prodaje in garancijskih opravil. Vegrad mora biti

proizvodno integriran in doseči moramo, da posamezne naloge ne bodo samo problem enega TOZD-a, ampak celotnega podjetja. Potrebo po takšni organiziranosti so naši delavci razumeli in jo na referendumu podprli.

Pred nami pa so še mnoge pomembne naloge. Zavedamo se namreč, da moramo biti še kvalitetnejši, hitrejši in cenejši. Moramo se racionalizirati. Naša družba nima več toliko denarja kot v preteklosti, zato moramo še večjo skrb nameniti varčevanju. In to na vseh področjih. Sleherni Vegradovec si bo moral narediti svoj program varčevanja.

Tridesetletnica je nova velika prelomnica v rasti in razvoju Vegrada. Teh je bilo v preteklosti kar nekaj in prepričani smo, da bo tudi tokratna prelomnica nov start — nov vzpon za uspešen bodoči razvoj naše delovne organizacije.

Potujem po najlepši deželi

Poslušam klavirské tipke. Sprehajajo se iz nižin v višine, dur se preplete v mol in v sentimentalni, sanjav večer. Skozi zavese ne more več prodreti misel, kajti noč je črna in ob njeni zavesti je spodnji rob belina. Ne vzdržim več. Noč me povabi z dolgo, tanko roko in me izpusti pred razsvetljenimi hišami. Od vsepovsod mežikajo tja pisane lučke in vsaka posebej me prepričuje, da je že konec starega.

»Tovariš moj, kaj pa vi tu?« Noče so se mu zazibale v koljenih in črne oči tako zasvetile kot utopljenca, ki doživlja brodolom. »Lahko je vam, kaj, lahko! Ha, pogledite, žena mi je umrla. Kar tako, hitro, naenkrat. Umrla, veste...«

Snop luči je na ledeni poti ujel mladost. »Dober večer, lep večer.« Dekletova roka se je v njegovi zasmejala in oboje oči so se prešerno hihitale in govorile: »Kako smo se vendar srečni. Čakamo na novi jutri. Čakamo.« Moje srce je zazvenelo in se odprlo. V tisto najbolj čudovito mladost, ko sem ljubil in bil ljubljen: mati, oče, bratje, dedke. Takratni čas je zavil v gosto zelenje in oranžen cvet breskve, ki je dišala. Priključil se enkrat ljubezen, priključil ljudi spomina, pobojaj jih po obrazih in poljubi! Ne, zunaj je vendar sneg in led in ljudje se zavijajo v tople plašče.

Sanje so postale pijane in srce sem premagoval, da je ječalo in iskalo opoj, da sem mu bliže nje-mu, srcu. Hip pozabljenja — od zelene večnosti do snežne beline. Ustnice se napenjajo, koraki že plešejo v bližnji bife. In pred menoj je zopet tisti človek na dolgih nogah in temnih očeh in globokih senc pod njimi. »Vi ste že srečni!« se trga iz njega. »Srečni!«

Zavlekel sem se v tisti bife in nora glasba me je skoraj prepčila. Piti, piti, in pozabljati. »Ja, redkost, da te vidim tu. Ti, šolnik. Čakaj, naštejva, koliko let se nisva več srečala tam, saj veš, kje.« »Eh, kaj bi. Kakih dvajset je že za nama.« »Pa veste, da vas rad srečam. Samo en konjak na ta račun.« Zlatorjavkasta tekočina je stekla mehko in voljno po grlu in še in še.

»Saj se bova zopet videla, kaj ne. Če prej ne, pa v novem letu. Pa srečno in veselo!«

Oči rudarskega nadzornika so se zasvetile v vlažnem in motnem siju bifeja. Zdrznila sva se, kot bi odbila ura. Stiški rok, in že tavaš po beli cesti, ki vriska in se hiše postavljajo na glovo in vsak kotiček zemlje in asfalta prižiga praznično luč.

Tako sem zagrebel trpkost večera. Vlak je odpeljal z vso brzino in

mladost se je zopet skrila v intimno človeka.

Automobili so brneli in hupali kot za stavo, vsak potnik, ogrnjen v črno, se je nasmihal in še krivec je vlekel tako toplo, da bi skoraj postala odjuga.

Stopiš skozi vrata, pa se ti vnuki zapodijo pod noge in te objemajo. Njihove svetle oči pa že iščejo praznične dobrote. Sam smeh, pa še skrta solza, ki ni krokodilja. Srečni otroci, ki se verjamejo pravilji življenja. Jaz pa samo: »Nekoč je živel.« »Ata, kaj pa sanjaš o Sneguljčici?« »Nekoč je živel... Konec svilenega šala se mi je podaljšal do tal. Jaz pa: »Nekoč je živel...« »Sneguljčica vendar. Ata, nehaj, Ata...« Kako sem se vendar mogel domisliti v srebro zavite dobrote. »A, že vem, Sneguljčica. Ve ste pa palčki.« smeh, smeh, smeh.

Otroci sladko zaspijo, kar ob okrašeni jelki. Beseda nam onemi, ker jo je prepčila televizija. Sneguljčica vendar zopet. Gledam speča, angelska obrazka, ki se nasmihata še v snu.

»Nekoč je živel... Zopet se je odprlo.« »Kaj neki?« de žena. »Odprlo se je. Veš, tista najbolj zlahka naprava. Tule notri, tule.« Omahnem, ker me ne prepriča rokovski pevec. In potem sem zopet sam s seboj, s svojim večnim son-

cem, ki se razliva čez vso zeleno poljano.

Potujem po najlepši deželi v najlepšem razcvitu. Oranžni in beli cvetovi dišijo. Trgam marjetice in trgam njih lističe: »Ljubi, ne ljubi, ljubi, ne ljubi. Ne, ne ljubi.« Strah, komaj zaznaven, se razširi do zvezd. Tam se dotaknem nepojmljive večnosti. Tod meri moj preblisk pot v večnost. V večnost, tako osamljen, in zbežan zemeljski otrok. Tod plešejo prebliski mojih dragih. Za hip obstanejo, da se pozdravimo. Neumno, iskra, ki je kot tren, naj se ustavi. Ali bi se, če bi ne bilo črne luknje? Velikanske in grozljive... Iskre, svetle sirele, se usipajo. Čakam, čakam, da ugledam najbližjo, najbolj prijazno. Hvala bogu, zopet samo srebrne zvezde.

Zlovoljno sežejo roke v hladen januarski dan. Otroci plešejo pod jelko, kuhinja diši po orehih. Zunaj pa veselo naletava. Sneg gre, glej zunaj sneg gre. Tiste novoletne noči, ob tej pesmi, ki jo je skomponiral Marjan, ne pozabim. Vem, živim od spominov in živim od prihodnosti. Saj jutri bo nov miren dan, brez ubijanja in krvi. Nov miren in pomlad bo zacvetela in — nekoč bodo iskre begale v neznan vesoljni prostor in tudi te bodo naša prihodnost.

Šah

Končano je tudi zadnje tekmo vanje v letu 1987, to je bil novoletni turnir dvojic, ki je bil to ne deljo v hotelu Paka v Titovem Velenju. Končni rezultati so bili naslednji: 1. Drobež — Godec (Trbovlje) 28 1/2, 2. Matko — Rajkovič (Titovo Velenje) 24, 3. Kristan — Goršek (Titovo Velenje) 23, 4. Skok — Štorman (Sempeter) 20 1/2, 5. Džordžević — Žagar (Titovo Velenje) 20 1/2, 5. Džordžević — Žagar (Titovo Velenje) 20 1/2 itd. Nastopilo je 22 dvojic in skupno 44 igralcev.

Na nagradnem hitropoteznem turnirju v Celju, ki je bil organiziran v počastitev dneva JNA, se je udeležilo tudi več Velenjčanov. Najbolje se je... Milan

Goršek, ki je med 42 igralci zasedel odlično 6. mesto. Od Velenjčanov se je vidneje uvrstil tudi Franc Štorpnik na 12. mesto. Zmagal je Božo Štucl (Celje) z 8. točkami.

Velenjski šahisti so na svoji redni letni skupščini ponovno povdarili, da brez lastnih igralnih prostorov ni napredka kvalitetnega šaha. Vendar bodo kljub tem težavam organizirali pionirsko šolo šaha, ki naj bi se pričela 6. januarja 1988. Na skupščini so tudi kritično obravnavali stanje v društvu in predvsem aktivnosti po sekcijah in pri tem tudi ugotovili, da so nekatere zelo aktivne. Za predsednika društva pa so za naslednje 2-letno mandatno obdobje izvolili Borisa Brešarja.

Š. Cvar

Občinska liga v košarki

V občinski košarkarski ligi so odigrali prvi dve koli. Rezultati — 1. kolo: Fiskulturniki: NN 37:35, Gorenje: Scouts 33:24, ŠŠK:OLE OLE 61:21, ŠD Vrbovec: Mislinja 50:38, Ravne proste; 2. kolo: ŠŠK: NN 41:24, Scouts: Vinska gora 36:31, Fiskulturniki: Gorenje 36:44, ŠD Vrbovec: Rekreacija 20:35, EKO: Trim 33:32, Ravne: OLE OLE 41:23, Mislinja prosta.

Smučarski skoki

Pušnik zmagal v Planici

V Planici je bila konec tedna vrsta tekmo vanj. V tekmi za pokal Cockte za starejše mladince je na 90-metrski skalalnici zmagal Pušnik, točke pa sta na 10. in 12. mestu osvojila še Pogorelčnik in Tamše. Pušnik bo prihodnji teden nastopil na članski tekmi za evropski pokal v Avstriji.

Za pokal Cockte so se pomerili tudi mlajši mladinci. Zelo dober drugi je bil Pogorelčnik, točko pa je ujel še Čepelnik na 15. mestu. Na pregledni tekmi za člane sta s 6. in 8. mestom lep uspeh dosegla Mihelič in Verdev.

S tekom v Novo leto

Pred dnevom republike je tekaška sekcija Gorenje že drugič pripravila tek od Rdeče dvorane do Topolšice. Dež je tekmovalcem sicer ponagajal, vendar so vsi uspešno opravili zahtevno nalogo. Se pred

novim letom bodo pripravili še tretji tek, ki bo v torek, 29. decembra, s štartom ob 15. uri pred Rdečo dvorano. Na drugem teku je nastopilo 24 tekmovalcev iz raznih slovenskih krajev. Zmagal je Beno Ravnak iz Celja, ki je za progo potreboval 36 minut in 59 sekund, za njim pa so se zvrstili Tone Vencelj iz Ivančne Gorice, Stanko Barber (RLV), Stane Koselj, Andrej Uranjek, Martin Lah (vsi Gorenje), Ivo Avberšek (Velenje), Hinko Jerčić (Gorenje) itd.

**SERVIS RENAULT
FIAT
ZASTAVA**

JAKOPEC JOŽE
63320 TITOVO VELENJE
KOSOVELOVA 16
TEL.: 063/855-975

**servis
za zavore**

IZDELOVANJE IN OBNAVLJANJE ZAVORNH OBLOG IN SKLOPK ZA VSE VRSTE OSEBNIH IN TOVORNH VOZIL

SREČNO VOŽNJO
V LETU 1988!

KEMIČNA ČISTILNICA POLAK

Koroška 44, Titovo Velenje
telefon 063 856-856

Vsem koristnikom
naših uslug želimo
srečno
in uspešno
novo leto 1988!

Izvršni odbor Društva upokojencev

DU Titovo Velenje

Vsem občanom, predvsem pa
članom društva upokojencev
Titovega Velenja želimo v
prihodnjem letu obilo zdravja in
dobrega počutja.

INŽENIRING

TITOVO VELENJE

VSEM DELOVNIM
LJUDEM IN OBČANOM

želimo

SREČNO
IN USPEŠNO
NOVO LETO
1988!

* MESNICA *
* IN DELI- *
* KATESA *
* »PREKORŠEK« *
* Kardeljev trg *
* Titovo Velenje *

* Čestita vsem *
* delovnim ljudem *
* in *
* občanom *
* in jim želi srečno *
* in uspehov polno *
* novo leto 1988! *

MESNICA KOZLEVČAR

ŠOŠTANJ

Vsem delovnim ljudem
in občanom, posebej
pa še našim strankam
želimo srečno, uspešno
ter zadovoljno
novo leto 1988!

Titovo Velenje
Foitova 2
telefon
063/856-503

ŽELI V IMENU
VSEH
SVOJIH ČLANOV
OBRTNIKOV
V OBČINI VELENJE
VSEM POSLOVNIM
PRIJATELJEM,
DELOVNIM
LJUDEM
IN OBČANOM
SREČNO IN USPEŠNO
NOVO LETO 1988!

Koledar

ČETRTEK, 24. decembra — EVA
 PETEK, 25. decembra — Božidar
 SOBOTA, 26. decembra — ŠTEFAN
 NEDELJA, 27. decembra — JANJEZ
 PONEDELJEK, 28. decembra — ŽIVKO
 TOREK, 29. decembra — TOMAZ
 SREDA, 30. decembra — BRANIMIR
 ČETRTEK, 31. decembra — SILVESTER
 PETEK, 1. januarja — NOVO LETO
 SOBOTA, 2. januarja — GREGOR
 NEDELJA, 3. januarja — GENOVEFA
 PONEDELJEK, 4. januarja — ANGELA
 TOREK, 5. januarja — SIMON
 SREDA, 6. januarja — MOJ-MIR

Mali oglasi

GLASBENI STOLP FISHER M-22 PRODRAM. Telefon 831-095, popoldan.
 NOV DVOVRATNI hladilnik ugodno prodam. Telefon 882-896, popoldan.
 BLATNIKA ZA GOLF 1978 in motorno žago Janseres 510 SP prodam. Ravne 96 a, Šoštanj.
 SKRINJO 120 l, prodam, staro 1 leto. Vera Ovčar, Prešernova 14, Titovo Velenje.
 BARVNI TV GORENJE PRODRAM. Telefon 857-240.
 ŠTEDILNIK, 2 plin, 4 elektrika, prodam. Telefon 855-903.
 DVA PRAŠICA ZA ZAKOL, težka 160 kg, prodam. Telefon 721-177.
 AVTO OPEL KADET, letnik 1973, prodam. Telefon 882-823.
 AVTO DELE ZA FIAT 750 prodam. Tone Tajnšek, Arnače 22 C, Šentilj.
 OSEBNI AVTO ZASTAVO 101, letnik 1977, prodam za 120 SM. Telefon 881-111, interna 369 ali na Šerčerjevi 18 v Titovem Velenju.
 V TITOVEM VELENJU NAJMEM ENOSOBNO STANOVANJE. Ponudbe pošljite na upravo lista pod šifro »redni plačnik«.
 OSEBNI AVTO R-12, karamboliran, prodam. Zoran Iličič, Zidanska 3 Celje, telefon 31-112, interna 342.
 OSEBNI AVTO R-4, PO DELIH, PRODRAM. Telefon 062-845-205.
 ŠTEDILNIK, NERABLJEN, PRODRAM. Telefon 857-913.
 OSEBNI AVTO R-4 GTL, letnik 1984, prodam. Telefon 854-152.
 OBNOVLJEN OSEBNI AVTO ZASTAVA 101, prva registracija 1977, prodam. Telefon 853-532 ali na Konovski cesti NH Konovo (Martinšek), nad igriščem — popoldan.

Dežurstva

Dežurni zobozdravnik v Zdravstvenem domu Velenje: 26. in 27. decembra — dr. Martina Erdelji, Prešernova 22 b, Titovo Velenje,
 od 31. decembra do 3. januarja — dr. Dragan Smiljanič (pri Žohar), Cankarjeva 2 a, Titovo Velenje.

SPORTNO KOLO PRODRAM PO UGODNI CENI, znamke »Triumf«. Telefon 855-427.

KRAVO, SIVORJAVO, breje 8 mesecev četrto tele, prodam. Štefka Strožič, Lokovica 96 a, Šoštanj.
 POTREBUJEM VARSTVO za 11 mesečnega fantka, od februarja 1988 dalje, na Gorici ali v bližini LB Velenje. Telefon 857-760. Rotovnik.

ZELO DOBRO OHRANJENO SPALNICO PRODRAM. Telefon 858-265, po 20. uri.

OSEBNI AVTO R-12 PRODRAM. Telefon 857-769.

TOVORNO PRIKOLICO NOSILNOSTI 800 kg in motorno žago, prodam. Telefon 855-331, popoldan.

AVTO MAZDA 1500 Sedan, letnik 1970, 170.000 km, dobro ohranjen, prodam. Informacije po telefonu 857-025.

SMUČARSKO VLEČNICO TOMOS, RABLJENO, PRODRAM. Pokličite 856-904.

VIKEND V VELUNJI PRODRAM. Telefon 882-307, popoldan.

ZMRZOVALNO OMARO GORENJE, 210 litrsko, staro 3 mesece, v garanciji, prodam. Telefon 855-818.

OSEBNI AVTO 126 PRODRAM, za gotovino ali kredit. Arnače 22 Šentilj Titovo Velenje.

ZASTAVO 101 GT 55 PRODRAM. Letnik 1983, telefon 855-991.

MAMICA IN OČKA! Vajino silvestrovanje bo brez skrbi, če mi bosta zaupala vajinega malčka v varstvo. Pokličita po telefonu 853-154.

SPALNICO PRODRAM ZA 30 SM. Telefon 857-682.

DNEVNO OMARO IN POHIŠTVO ZA OTROŠKO SOBO PRODRAM. Možnost odplačevanja na obroke. Telefon 853-694.

PRODRAM KUHINJO. Telefon 856-049.

CISTERNO ZA KURILNO OLJE Z GORILCEM, OKROG 2000 l, KUPIM. Telefon 840-094.

BARVNI TV GORENJE PRODRAM, star 10 let, z novim ekranom, cena 28 SM. Bruno Trebičnik, Foitova 2. Telefon 857-689.

TOMOS AVTOMATIC N, skoraj nov ČB TV Gorenje in nov ženski plašč rjave barve št. 44 in enake barve ženske skornje št. 39, prodam. Informacije po telefonu 882-875.

NOVO HIŠO V STARI VASI PRODRAM. Informacije po telefonu 855-526, popoldan.

R-4, letnik 1981, prevoženih 70.000 km prodam za 230 M, ali zamenjam za terensko vozilo (jep...) Telefon 857-463, od 17. do 18. ure.

IŠČEM STANOVANJE V TITOVEM VELENJU ali okolici. Silvester Rugelj, Kersnikova 13, Titovo Velenje.

Od 8. do 12. ure v zobni ambulanti Zdravstvenega doma Velenje, sicer v pripravljenosti na domu.

Dežurni veterinar na Veterinarski postaji Šoštanj: od 25. do 31. decembra — Ivo Zagožen, dipl. vet., Jerihova 28, Titovo Velenje, telefon 858-704, od 31. decembra do 8. januarja — Milan Matko, Topolišica 15, telefon 891-166.

Dežurni veterinar na Veterinarski postaji Šoštanj: od 25. do 31. decembra — Ivo Zagožen, dipl. vet., Jerihova 28, Titovo Velenje, telefon 858-704, od 31. decembra do 8. januarja — Milan Matko, Topolišica 15, telefon 891-166.

Dežurni veterinar na Veterinarski postaji Šoštanj: od 25. do 31. decembra — Ivo Zagožen, dipl. vet., Jerihova 28, Titovo Velenje, telefon 858-704, od 31. decembra do 8. januarja — Milan Matko, Topolišica 15, telefon 891-166.

Dežurni veterinar na Veterinarski postaji Šoštanj: od 25. do 31. decembra — Ivo Zagožen, dipl. vet., Jerihova 28, Titovo Velenje, telefon 858-704, od 31. decembra do 8. januarja — Milan Matko, Topolišica 15, telefon 891-166.

Dežurni veterinar na Veterinarski postaji Šoštanj: od 25. do 31. decembra — Ivo Zagožen, dipl. vet., Jerihova 28, Titovo Velenje, telefon 858-704, od 31. decembra do 8. januarja — Milan Matko, Topolišica 15, telefon 891-166.

Dežurni veterinar na Veterinarski postaji Šoštanj: od 25. do 31. decembra — Ivo Zagožen, dipl. vet., Jerihova 28, Titovo Velenje, telefon 858-704, od 31. decembra do 8. januarja — Milan Matko, Topolišica 15, telefon 891-166.

Dežurni veterinar na Veterinarski postaji Šoštanj: od 25. do 31. decembra — Ivo Zagožen, dipl. vet., Jerihova 28, Titovo Velenje, telefon 858-704, od 31. decembra do 8. januarja — Milan Matko, Topolišica 15, telefon 891-166.

Dežurni veterinar na Veterinarski postaji Šoštanj: od 25. do 31. decembra — Ivo Zagožen, dipl. vet., Jerihova 28, Titovo Velenje, telefon 858-704, od 31. decembra do 8. januarja — Milan Matko, Topolišica 15, telefon 891-166.

Dežurni veterinar na Veterinarski postaji Šoštanj: od 25. do 31. decembra — Ivo Zagožen, dipl. vet., Jerihova 28, Titovo Velenje, telefon 858-704, od 31. decembra do 8. januarja — Milan Matko, Topolišica 15, telefon 891-166.

Dežurni veterinar na Veterinarski postaji Šoštanj: od 25. do 31. decembra — Ivo Zagožen, dipl. vet., Jerihova 28, Titovo Velenje, telefon 858-704, od 31. decembra do 8. januarja — Milan Matko, Topolišica 15, telefon 891-166.

Dežurni veterinar na Veterinarski postaji Šoštanj: od 25. do 31. decembra — Ivo Zagožen, dipl. vet., Jerihova 28, Titovo Velenje, telefon 858-704, od 31. decembra do 8. januarja — Milan Matko, Topolišica 15, telefon 891-166.

Dežurni veterinar na Veterinarski postaji Šoštanj: od 25. do 31. decembra — Ivo Zagožen, dipl. vet., Jerihova 28, Titovo Velenje, telefon 858-704, od 31. decembra do 8. januarja — Milan Matko, Topolišica 15, telefon 891-166.

Dežurni veterinar na Veterinarski postaji Šoštanj: od 25. do 31. decembra — Ivo Zagožen, dipl. vet., Jerihova 28, Titovo Velenje, telefon 858-704, od 31. decembra do 8. januarja — Milan Matko, Topolišica 15, telefon 891-166.

Dežurni veterinar na Veterinarski postaji Šoštanj: od 25. do 31. decembra — Ivo Zagožen, dipl. vet., Jerihova 28, Titovo Velenje, telefon 858-704, od 31. decembra do 8. januarja — Milan Matko, Topolišica 15, telefon 891-166.

Dežurni veterinar na Veterinarski postaji Šoštanj: od 25. do 31. decembra — Ivo Zagožen, dipl. vet., Jerihova 28, Titovo Velenje, telefon 858-704, od 31. decembra do 8. januarja — Milan Matko, Topolišica 15, telefon 891-166.

Dežurni veterinar na Veterinarski postaji Šoštanj: od 25. do 31. decembra — Ivo Zagožen, dipl. vet., Jerihova 28, Titovo Velenje, telefon 858-704, od 31. decembra do 8. januarja — Milan Matko, Topolišica 15, telefon 891-166.

Dežurni veterinar na Veterinarski postaji Šoštanj: od 25. do 31. decembra — Ivo Zagožen, dipl. vet., Jerihova 28, Titovo Velenje, telefon 858-704, od 31. decembra do 8. januarja — Milan Matko, Topolišica 15, telefon 891-166.

Dežurni veterinar na Veterinarski postaji Šoštanj: od 25. do 31. decembra — Ivo Zagožen, dipl. vet., Jerihova 28, Titovo Velenje, telefon 858-704, od 31. decembra do 8. januarja — Milan Matko, Topolišica 15, telefon 891-166.

Dežurni veterinar na Veterinarski postaji Šoštanj: od 25. do 31. decembra — Ivo Zagožen, dipl. vet., Jerihova 28, Titovo Velenje, telefon 858-704, od 31. decembra do 8. januarja — Milan Matko, Topolišica 15, telefon 891-166.

Dežurni veterinar na Veterinarski postaji Šoštanj: od 25. do 31. decembra — Ivo Zagožen, dipl. vet., Jerihova 28, Titovo Velenje, telefon 858-704, od 31. decembra do 8. januarja — Milan Matko, Topolišica 15, telefon 891-166.

Dežurni veterinar na Veterinarski postaji Šoštanj: od 25. do 31. decembra — Ivo Zagožen, dipl. vet., Jerihova 28, Titovo Velenje, telefon 858-704, od 31. decembra do 8. januarja — Milan Matko, Topolišica 15, telefon 891-166.

OBČINSKA SKUPNOST ZA ZAPOSLOVANJE VELENJE

Objave potreb po delavcih v občinah Velenje in Mozirje

DELOVNA ORGANIZACIJA	POKLIC IZ ŠIFRANTA	PROSTA DELA IN NALOGE	DI	NČ DČ	ROK P	OD	ŠT. DEL.
OBČINA VELENJE DSSS SIS GOSPODARSKIH DEJ. GORENJE RAZISKAVE/RAZVOJ	pravnik	— pravniška opravila — prevajalec za srbohrvatski jezik	3	nč	15	450.000	1
DSSS SIS GOSPODARSKIH DEJ.	PU srbohrvatskega jez.	— obračun stanarin in najemnin	x	dč	8	300.000	1
DSSS SIS GOSPODARSKIH DEJ.	ekonomski tehnik	— izvajanje knjigovodskih del	3	dč	15	230.000	1
DSSS SIS GOSPODARSKIH DEJ.	ekonomski tehnik		3	nč	15	270.000	1
OBČINA MOZIRJE GORENJE-GLIN NAZARJE	ing. lesarstva	— vodja splošnih tehničnih zadev — enostavna brusnaška dela (priprav)	4	nč	8	520.000	1
MG »SMREKA« GORNJI GRAD	brusilec prodajalec	— poslovodja poslovalnice	3m	nč	8	240.000	1
TDO SAVINJA TOZD KOVINARSTVO LJUBNO	ekonomski teh.	— fakturist — administrator	2	nč	276.000	1	300.000
POPRAVEK OBJAVE Z DNE 10/12-87 ZARADI ZAMIKI VRST PRI TISKANJU LJUBLJANSKA BANKA	dipl. ekonomist	— vodja oddelka dolgoročnih naložb	4	nč	8	580.000	1

LEGENDA: DI = delovne izkušnje, NČ = nedoločen čas, DČ = določen čas, ROK P = rok prijave, OD = osebni dohodek, ŠT. DEL. = število delavcev

TVD Partizan Šmartno ob Paki prireja v kulturnem domu
NOVOLETNI PLES
dne 2. januarja 1988 s pričetkom ob 20 uri.
Igral bo ansambel KENDI s pevko TATJANO DREMELJ.
Vijudno vabljeno!

Šaleški študentski klub VABILO NA PLES

Šaleški študentski klub prireja v soboto, 26. decembra ob 20. uri, prednovoletni ples. Vse študente vabijo v dom družbenopolitičnih organizacij na Konovo, kjer bodo poskrbeli za dobro glasbo, hrano in pijačo. (ao)

DEDEK MRAZ V CENTRU TITOVEGA VELENJA Dragi otroci!

Dedek Mraz se bo sprehajal v petek in soboto od 18. ure 30 minut dalje po Titovem trgu in Trgu mladosti. Pridružite se njegovemu sprevodu.

gorenje interna banka

Gorenje Interna banka
 Delovna skupnost, Titovo Velenje

razpisuje naslednja dela in naloge:

- 1. Vodja sektorja plačilnega prometa**
- 2. Vodja sektorja pravnih in splošnih poslov**

Kandidati morajo poleg z zakonom določenih splošnih pogojev izpolnjevati tudi naslednje pogoje:

Pod 1.
 — visoka ali višja šola ekonomske smeri
 — 4 oziroma 5 let delovnih izkušenj na enakih ali podobnih delih in nalogah

Pod 2.
 — visoka ali višja šola pravne smeri
 — 4 oziroma 5 let delovnih izkušenj na enakih ali podobnih delih in nalogah.

Kandidati naj pošljejo pisne prijave in dokazilo o izpolnjevanju pogojev v roku 8 dni od dneva razpisa na naslov: Gorenje Interna banka, Delovna skupnost, Prešernova 9, 63320 Titovo Velenje z oznako »za razpisno komisijo«.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v 30 dneh po končanem prijavnem roku.

MILIČNIKI SO ZAPISALI MILIČN

ZBILA PEŠCA

Voznica osebnega avtomobila CE 661-760 Nerina Verko, 1961, je peljala 15. decembra malo po sedmi uri po Partizanski cesti v Titovem Velenju. Skozi križišče je zapeljala po desnem prometnem pasu in ker se ni pravočasno vključila na levi vozni pas, je zapeljala na kolesarsko stezo, kjer je zbila pešca Marjana Dvodžaka, 1932. Ta je dobil pri tem hude telesne poškodbe.

TRČILA TRI VOZILA

Iz Slovenj Gradca proti Titovem Velenju je peljal 16. decembra okoli polenajste ure voznik osebnega avtomobila CE 192-495 Mirko Kalteneker, 1945. V Paki ga je začelo v levem nepreglednem ovinku zanašati in zapeljal je v levo v trenutku, ko mu je nasproti pripeljal voznik kombiniranega vozila K 84 — 099 Franz Zimpašer. V času trčenja je pripeljal po cestišču še voznik osebnega avtomobila MB 153-728 Ivan Majcen, 1918, ki je trčil v kombinirano vozilo. Pri nesreči se je hudo telesno poškodoval voznik Kalteneker, nastala pa je tudi velika materialna škoda.

NEPRAVILNO PREHITEVANJE

Voznik osebnega avtomobila CE 218 867 Igor Centrih je 16. decembra okoli 17. ure 30 minut na sproti Gorenja prehitel osebni avtomobil CE 137-596, ki ga je vozil Milan Mlinar. Ko je opazil, da mu nasproti pelje avtomobil, je prehitro zavil nazaj na desni vozni pas in pri tem trčil v Mlinarjevo vozilo. Od tu ga je odbilo v obcestno svetilko in nato spet v Mlinarjevo vozilo. Med tem je padel iz vozila in oblašal hudo telesno poškodovan.

KRAJE IZ AVTOMOBILOV

Tudi zadnje dni so zabeležili velenjski miličniki številne kraje iz avtomobilov. Nepridipravi krajejo različne drobne predmete. Med drugim je izginil zaganjač iz avtomobila Radomirja Dž. iz Šoštanja. 17. decembra je izginila razdelilna kapa in številni manjši predmeti iz avtomobila Ivanke M. s Kardeljevega trga.

IZGINILA DVA VIDEOREKORDERJA

Neznanec, po vsej verjetnosti zaposlen v Gorenju, je v času od 16. do 17. decembra odtujil dva videorekorderja, vredna okoli 2 milijona dinarjev.

ZALOTILA GA JE

Med krajo zlate verižice z obeskom je Barbika R. v svojem stanovanju zalotila neznanca. Presenečen je dejal: »Oprostite« in izginil.

KMALU SO JO IZSLEDILI

V vrtcu Najdihojca je Nada Dž. 17. decembra malo po 12. uri ukradla usnjeno torbico Jožefe D. V njej so bili dokumenti in denar. Miličniki so storilo po opisu oškodovanke kmalu izsledili.

UKRADENO KOLO Z MOTORJEM

18. decembra malo pred sedmo uro je izginilo motorno kolo last velenjskega ptt. Parkirano je bilo na Cesti talcev v Titovem Velenju.

KRŠILI SO JAVNI RED IN MIR

V pivnici v Titovem Velenju je 16. decembra okoli 15. uri razgrajal vinjeni Slobodan M. Pomirili so ga miličniki. V noči na 18. december pa so morali posredovati miličniki pri številnih družinskih prepirih. Med drugim je Božo J. razgrajal v svojem stanovanju in pretepal ženo ter otroke. Podobno se je dogajalo tudi v stanovanju Franca K. Oba so miličniki pridržali do istrežnitve. Te noči so opozorili v gostišču Hram pod gozdom še vinjenega Todora T. ter vinjenega Nenada T., ki je razgrajal v svojem stanovanju.

MLADOLETNIKI KRADEJO ŽARNICE

Želimo si, da bi bilo naše mesto ob novem letu kar najbolj praznično. Mnogi so zato že poskrbeli z barvnimi žarnicami, žal pa jih mladoletniki množično krajejo in razbijajo. Miličniki so jih zadnji teden obravnavali kar 10.

Močno v bolezni si trpel, a vedno si si še želel, da bi še živel. Bil si vesel, k sosedom v vas si rad šel, a vse minilo je, že leto dni črna zemlja krije te.

V SPOMIN

Stanetu Aubrehtu
 iz Lipja 55

Ne moremo se sprijazniti z usodo, da te od nikoder več ni. Ostala je praznina in tišina, ostal je le nepozaben spomin.
 Hvala vsem, ki stojite ob njegovem grobu in mu prižigate sveče.

Žalujoči: žena in sinova z družinama.

ZAHVALA

Po dolgi in hudi bolezni, nas je v 59. letu starosti zapustila naša draga mama in stara mama

Pavla Kusterbanj

Zahvaljujemo se vsem, ki ste nam v najtežjih trenutkih pomagali, darovali cvetje in jo pospremlili na njeni zadnji poti.
 Posebna zahvala duhovniku za govor in pogrebni obred, tov. Zaleznik za govor, Društvu upokojencev, osebju bolnice Topolišica, sodelavcem in ZS DO APS, sodelavcem in ZS TOZD Jamska mehanizacija ter vsem sorodnikom in znancem.

Beseda HVALA je skromna, a vendar iz srca!

Žalujoči: sinova Tine in Tone z družinama.

Kaj bi ob prehodu v Novo leto sklenili — aha, da vsemu slabemu vstopa ne bomo pustili

Pa je leto spet minilo vseh debelih 300 dni, dosti se je v njih zgodilo, a za hvaliti jih ni. Polno je bilo dogajanj, ki v kroniko gredo, a preveč še vseh razhajanj, da lepo bi nam bilo. So pretresli nas ukrepi,

zvezne vlade Brankove, dobrim obetajo se krepi — raztogotili so vse. Dinar še naprej je padal in zapiral meje nam, »Inflacij« pa nam strogo vladal nas lahko je res že sram. Tudi v našem tem okolju

pestrosti ni manjkalo, ni nam vse šlo kot po olju, težav nam še ni zmanjkalo. Rojevali smo šolo sedmo, kot da bi to le luksuz bil, kot da v teh prostorih redno ne bo otrok se naš učil.

Razna so bila stališča: dosti bo otrok al'ne, s kakšnega pač kdo gledišča na zadevo šolsko zre. Bolj enotnega spoznanja naj najde ekološki šok. Nesnaga resno že oznanja: ne pozabite otrok!

Odlagati si tu želijo odpadke hude za ljudi, pa nas potem še kje krivijo, ker smo složno proti vsi. Ni atom za nas darilo, ki ga sosedu podariš: resno je opozorilo, kaj z njim lahko pomoriš.

Še bilo je dosti tega, kar napisati velja in dotakniti se vsega kot navadno leta vsa. Sem ter tja bomo vozili, ne v avtu, naj se ve, ki so ga že obsodili, da po zakonu ne gre.

Pa s **PROSINCEM** pot začnimo saj po meri naši je, prosimo — denar lovimo kjer kako je možno še. Dragi nam župan svetojuje: praznih fraz je že zadost! Vsem še to ne zadostuje, »švefela« je še kar pogost. Tudi ko ocene dajo gospodarstva za nazaj, izgovore odkriti znaajo in prikriti kaj je kaj. Iz sindikata DePeOja je iznikel dober sklep, osnovna res skrbi jih vsak naj seze v lasten žep.

SUŠEC, mesec naših žepov, vsak dan večje je moči poln preraznih že ukrepov človek komaj preživi. Sušne bolj so prireditve praznične za dan žena, manj zalite počastitve, so blagajne suhga dna. V šolah mladež dokazuje, kdo več ve in kdo več zna, ko maturantsko poskakuje, se izkaže, kdo več ima. Festival so mladi imeli, štafeto spremili na pot, radi bi še bolj živeli se uveljavljali povsod.

TRAVEN VELIKI — delaven: delo čast naj spet dobi in le tisti naj bo slaven, ki mu delo ne smrdi. Maj ljubezni in mladosti mesec je nekoč še bil, ker težav je že zadosti — v resnega se prelevil. Energetske so izgube spravile nas spet na tla in govornice, nam ne ljube, ne dajo nežnega nam sna. Nevarne naj odpadke zbrali tu v grabnu našem bi in pri tem se prav nič bali, da se komu kaj zgodi.

SRPNJA MALEGA slavijo knapi črnega zlata, ker v izgubi se topijo ni veselja od srca. Skrb za mlade je minila, je dokazal kožni skok, ženska prvič je skočila moškimi silam kar ob bok. Delegati so res ročno dvakrat dvignili roke, zglasovali so odločno: stanarina gor ne gre. Vsaj pšenica še dokaže, da pri nas kaj obrodi, od sejanja razne baže, žetve prave skoraj ni.

KIMOVEC je naš simbol kimamo kar vsi že radi, stiska stiska bolj tu bolj, nimajo več COŠa mladi. Pa telefoni nas pestijo, ker priključkov ni dovolj, srečneži jih le dobijo — je denarna krivda zgolj? Škalčani samopostrežno končno so dobili le, Gorenjčani z bicikli srečno domovino našo prevozē. Teže drugim tu je biti, ki jih k nam zanese pot, mnogi znaki so razbiti, ne vedo kako, ne kod.

Nesnaga naša že preveč vse mori in uničuje, z jedrsko le daleč preč, naj zanjo več se tu ne čuje. Pravijo, da naše plače lažje so iz dneva v dan, kmalu kar brez žepov hlače bodo delali že nam. Zadnji mesec pa je **GRUDEN**, dobro je, da je tako, saj občan, pošteno truden, konec čaka že močno. Upajo, da se uredniči, kar v pesmi že pojo, da se slabo vse uniči, v novem letu bolje bo. Niso vsi, kot je Gorenje, da pred časom bi bili, njih je tako skromno mnenje, da vsaj se danes preživi. Standardu slabo se piše to že čutimo močno, vsak izhod po svoje išče, da bi lepše mu bilo.

SVEČAN nas pa opozarja: elektrika se kar draži in nam stanje že ustvarja, ko nam sveča že gori. Strašijo nas stanarine, da bo dražje še doma, a podzemne skopanine ogrožajo pol Šoštanja. Tisti, ki ni spanja mar, zopet v Pako se selijo v spet odprti nočni bar, se pred delom veselijo. Era v Škalah dokazuje, da za ljudstvo res skrbi — je z denarjem vsak dan huje, pa trgovine treba ni.

MALI TRAVEN nam sporoča, da kmetijstvo malo je, tema to je vse bolj vroča, kmetu vsak dan težje gre. Skupščina izredno seje varstvo Eku dodeli, smučarski še veter veje revijo M club priredi. Politiški so naši skupno v hosto šli tja na ogled, videli — res je obupno, kako uničujemo naš svet. Stojte umirajo drevesa brezbriznosti v opomin, če ne ukrenemo že česa le kakšen bo še za spomin.

ROŽNIK ni po meri naši, saj cveti vse manj že rož, slabo še preveč nas straši, zadeve grejo že na nož. Upokojenci pa so v dvorani res povzdignili svoj glas, vendar ne v protestu zbrani, prepevanja še bil je čas. Svetla sta primera znana: Vegrad praznik svoj slavi, na listo sta podpisa dana, tesneje zdravstvo naj živi. O nesnaga, ta škodljiva, širše naj o' njej se zve, misel ni nezanimiva, da še ta v Ljubljano gre.

SRPNJA VELIKEGA igre Delove so tu bile, igre z delom pa pogoste marsikje pri nas so še. Krampe le smo zasadili, šola nova nujna je, da učenci se učili bodo vendar lažje se. Šoštanjčanom ni vseeno, če skladišča se sedl, Z gore Graške pa veselo, po domače spet doni. Manj denarja je za hiše, stanovanj se manj gradi, Vegrad zunaj delo išče, da se v krizi preživi.

VINOTOK — o ta pa ta vina v kupe je nalil, za občino naj eks velja — je kdo je, ki ne bo pil? O varstvu smo spregovorili, da bilo bi manj nesreč, o nedelu pa menili, da ga je še kar preveč. Upokojenci pa le spoznajo, kako pomembni so zelo, kar eno penzijo naj dajo, da bo družbi bolj lepo. Ukrepi že so obrodili, izguba večja se močno, dobro to so res sklenili, če bo vse k hudiču šlo.

Toliko smo že klepetali, da lahko se nam zgodi, da primer še nov bi dali: pri nas samo se govori. A od besed je malo kruha kaže se pri nas vse bolj s temi našega trebuha pólniti ni več dovolj, Pa je pametno skleniti, da gremo na novo pot, z delom malo se znojiti

LISTOPAD pa preimenovali bi lahko v dinarpad, smo na rob ga pripeljali skoraj pahnilo v prepad. Ljudstvo naše skoraj vse res kot eden je sklenilo: odpadkom reklo glasen NE, in trezno resno govorilo.

BREZ PARDONA RES POVSOD. IN NA KONCU ZAŽELIMO SI ODKRITO NA VES GLAS, DA LE DOBRO RES DOBIMO — TO ŽELI VAM VAŠ — NAŠ ČAS!